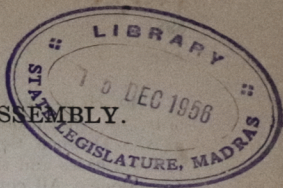

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 14th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

(Questions Nos. 81 and 82 were taken together.)

Educational concessions from the Post-War Services Reconstruction Fund

* 81 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri C. Kandasamy and Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether educational concessions sanctioned from the Post-War Services Reconstruction Fund were ordered to be stopped from 1956–57 as per Director of Public Instruction's Proceedings R.O.C. No. 1090 M.C. 1 of 1955, dated 10th January 1956; and

(b) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Post-War Services Reconstruction Fund Committee has stopped the educational concessions to children and dependants of Defence Service Personnel with effect from 1956–57 owing to paucity of funds. However, this Government have decided to take up this and continue this concession in a modified form at a reduced rate as suggested by the Director of Public Instruction from State funds, with effect from 1956–57 and orders were issued accordingly. The Government of India have also been addressed for financial assistance in the matter and their reply is awaited.

* 82 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri C. Kandasamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of children who were getting educational concessions from the Post-War Services Reconstruction Fund as per G.O. Press No. 1879, Education, dated 27th June 1950, in the year 1955–56?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 7,629, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : மாஜி ராணுவத்தினருடைய பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு மாற்றுத் திட்டங்கள் தயாரித்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு எந்த விதத்தில் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்போகின்றார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் சொல்ல முடியுமா ?

[14th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : According to the present order, the educational concessions to the children and dependants of the Defence Services personnel are to be continued only in renewal cases and that too confining them to be remission of tuition fees alone. All concessions regarding book allowances, boarding charges, refund of examination fees and scholarships will be stopped from 1956-57.

SRI S. R. ARUMUGAM : போஸ்ட்வார் ஸர்வீஸஸ் ரிகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பண்டிஸிருந்து நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? இப்பொழுது அந்தத் தொகை எவ்வாறு உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதலில் எவ்வளவு தொகை இருந்தது என்பதற்கு என்னிடத்தில் இப்பொழுது கணக்கு இல்லை. ஆனால், ஆந்திரா ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்ட போது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ரூ. 44,40,500 ஒதுக்கப்பட்டது. இதுவரைக்கும் அதிலிருந்து ரூ. 43,50,000 செலவாகிவிட்டது. பாக்கி இருக்கக்கூடியது 90 ஆயிரம் ரூபாய்தான்.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, will this affect students who have studied for one or two years in the high schools or for one or two years in the University classes from continuing their course in that high school or University class?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have undertaken the liability of paying the tuition fees alone. The students will have to meet the other charges. Even with reference to that, we have addressed the Government of India that they should come to the help of these students.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, will the Hon. Minister be kind enough to assure us that the concessions which were given so far will be continued in respect of those pupils who will have to discontinue their studies by the stoppage of these concessions so that they can complete their studies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the question is how far the State Government can take over this liability. After considering the matter in full, we thought that even though it was not our responsibility, we should go to the help of these students to the extent of at least remitting the tuition fees. With regard to the other allowances, as I have already stated, we have addressed the Government of India.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, have the Government sent circulars to all the Heads of the institutions asking them not to stop the tuition-fee concession given to the students so far?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Since decisions have been taken, I am sure the implementation of those decisions would also have been taken up.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, the sudden stoppage of the boarding allowances and other concessions to the children of the Defence Services personnel has caused great hardship and

14th August 1956]

difficulty to them and they will have to discontinue their studies. Will the Government address this Fund to continue the concessions for one year at least?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a question of the Fund being unwilling to extend these concessions. It is a question of want of funds. As far as that is concerned, we have addressed the Government of India to come to the aid of the Fund. As I have already stated, there is only a balance of Rs. 90,000 left in the Fund.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, was this liability taken over under the direction of the Government of India and if so, what were the terms of the original order?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this is a separate Fund and the Madras State Post-War Services Reconstruction Fund Committee were in charge of this special fund and they were granting the concessions. They have run short of funds now. Therefore, they are unable to meet these demands. But, as I have already stated, the State Government have taken over certain liability. In respect of the other concessions, we have addressed the Government of India.

SRI M. PALANIYANDI : பள்ளிகளில் சம்பளச் சலுகை கொடுப்பதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன். பொறியியற் கல்லூரியிலும் மருத்துவக் கல்லூரியிலும் மாஜிராணுவத்தினரின் பிள்ளைகள் சேர்ந்து படிப்பதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தொழிற் கல்லூரிகளில் அவர்கள் சேர்ந்து படிப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் ஏதாவது சலுகை வழங்க முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய சலுகைகளுக்குமேல் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் ராஜ்ய சர்க்கார் இல்லை. இதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை உணர்ந்து மத்திய சர்க்கார் அவர்களுடைய உதவிக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI S. R. ARUMUGAM : போஸ்ட்வார் ஸர்வீஸஸ் ரிகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பண்டில் இன்னும் 90 ஆயிரம் ரூபாய் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் மாஜி ராணுவத்தினர் அநேக பேர் வேலை கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுவதால் அந்த 90 ஆயிரம் ரூபாயைக்கொண்டு கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்காக ஏதாவது சிறிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது 90 ஆயிரம் ரூபாய்தான் பாக்கி இருக்கிறது. மாஜி ராணுவத்தினருக்கு உதவி செய்வதற்காக ஏற்கெனவே பல ஸ்தாபனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தினாலே போதும்.

Posting of Malayalee Judicial Officers to Malabar district.

* 83 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have instructed the High Court to post all the Malayalee Judicial Officers to Malabar district; and

9-10
a.m.

[14th August 1956]

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether the Government have elicited the views or option of the Malayalee Officers of the Judicial Department through the High Court as to whether they would like to go to the Kerala State or whether they would like to be retained in the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The final allotment of officers does not depend upon the option exercised by any particular official. But still we take into consideration the inclination of the officials, and for that purpose Malayalee Officers have been asked to exercise their option whether they would like to remain in the Madras State or to go to the new Kerala State. But that is not the ultimate criterion by which they are allotted.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it a fact that those Malayalee officers who have expressed their willingness to go to the Kerala State are for the time being retained in this State and those who have opted to remain here are in the usual course transferred to Malabar so as to create difficulties hereafter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think anybody is interested in creating difficulties. Before the date of partition, that is the 1st of November, the allotted officers will be posted to the Kerala State and they will be handed over to the Kerala State Government.

SRI V. BALAKRISHNAN : Does the age of officers also contribute to the decision of the Government with regard to postings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will be advantageous to retain in this State as far as possible those Malayalee officers who will be retiring very soon. So the officers who are likely to continue for a longer period will have to be allotted to Kerala. That also is taken into consideration.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is it not a fact that even if all the Malayalee Judicial Officers are allotted to Kerala in the proposed transfer, there will still be a surplus of Malayalee officers in the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member has stated the position quite correctly.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மலபாரில் இருக்கக்கூடிய தமிழ் அதிகாரிகள் அவர்கள் விருப்பினால் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வரவசூறு அங்குள்ள அபிப்பிராயத்தைக் கேட்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு முன்பு ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்டதிலிருந்து மலபார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்ததே. எல்லா மலையாள

14th August 1956]

உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மலபாருக்கு அனுப்பினாலும்கூட, இன்னும் பலையாள உத்தியோகஸ்தர்கள் பாக்கி இருப்பார்கள். எனவே மலபாரில் இருக்கும் எல்லா தமிழ் உத்தியோகஸ்தர்களும் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து விடுவார்கள்.

Cattle-farms under the Second Five-Year Plan

* 84 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of cattle-farms proposed to be opened under the Second Five-Year Plan; and

(b) the places where the farms are to be located?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) One, Sir.

(b) In Ramanathapuram district. The Palayar forest area near Karaikudi in Ramanathapuram has been fixed tentatively.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சர்க்காரே நேராக நடத்தும் பண்ணைகளாருக்கூட தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைகளுக்கு உதவி செய்ய திட்டம் உண்டா? இப்பொழுது தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைக்கு சர்க்கார் உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைகள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் யாராகிலும் புதிதாக பண்ணை நடத்துவதற்கு முன்வந்து சர்க்கார் உதவி கேட்டால், அதையும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இப்பொழுது இருக்கும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் மாடுகள் மட்டும்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? ஆடுகளுக்காக தனி கால்நடைப் பண்ணை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் திட்டம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது இருக்கும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் ஆடுகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆடுகளுக்கு என்று தனிபாக சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு பண்ணை வைக்கலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN: Was a proposal for the opening of a cattle-farm in Tiruchirappalli district mooted by the officers of the technical department concerned and is it a fact that the proposal did not fructify on account of the difference of opinion between Congressmen with regard to the site for locating the farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know anything about what the hon. Member is referring to. But there is a cattle-farm in Pudukottai, which is now part of the Tiruchirappalli district. There is a proposal to expand the cattle-farm so that we can concentrate on some breeds of cattle like the Kangayam breed. We had been examining a suitable area that could be taken up for this expansion and we took up one forest area. But we found that water was not available in that area. Then another area was suggested. But about that, there is a difference of opinion between the Animal Husbandry Department and the Forest Department. I propose to have a discussion with both the departments so that we could arrive at some decision.

[14th August 1956]

SRI G. GOVINDAN : யாதவர்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கும் இடங்களில் தனி ஆட்டுப் பண்ணைகள் வைப்பது நல்லது. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் யாதவர்கள் அதிகமாக இரக்கிறார்கள். ஆதலால், அங்கு ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை வைப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யாதவர்கள் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஜனத்தொகை கணக்கு விவரங்கள் என்னிடமில்லை. ஆகையினால் எல்லா விஷயங்களையும் நன்கு ஆலோசித்து, ஆட்டுப் பண்ணை வைப்பதற்கு எந்த இடம் தகுதியானது என்று கண்டு அதற்கு மேல் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைக்கு சர்க்கார் நிதி உதவி அளிப்பதாகக் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். என்னென்ன நிபந்தனைகளின் பேரில் அந்த மாதிரி உதவி அளிக்கப் படுகிறது? அப்படி சர்க்கார் உதவி பெறும் பண்ணைகளுக்கு கால்நடைகளை நியாயமான விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனையும் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனி நபர் கால்நடை பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கும்பொழுது, ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு கால்நடைகளை விற்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையும் உண்டு. இம் மாதிரி சர்க்கார் உதவிபெறும் பண்ணைகளுக்கு என்னென்ன நிபந்தனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்ற விபரங்கள் இப்பொழுது என்னிடமில்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால் சொல்லுகிறேன்.

SRI P. SELVARAJ : May I know whether the purpose of the cattle-farm is to salvage the dry cows and rejuvenate them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The main purpose of a cattle-farm is to improve the breed of cattle.

SRI P. CHELLATHURAI : ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் கால்நடைப் பண்ணை நடத்துவதற்கான இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டதா? அந்த இடத்தின் பெயர் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : காரைக்குடி சமீபத்தில் பாலையார் காட்டுப் பிராந்தியத்தில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணை ஆரம்பிப்பது பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து வருகிறது என்று நான் முன்பே ஆங்கிலத்தில் பதிலு சொன்னேன்.

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : Are the Government aware of the fact that the development of the Kangayam breed in Hosur is not very encouraging, and on that score will the Government see that the breed is brought down elsewhere where the atmosphere for its breeding is congenial?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Apart from the suitability of having the Kangayam breed concentrated in Hosur, it is the idea of the Government that they must concentrate on the Sindhi breed in the Hosur farm. Therefore it is proposed to have, as the hon. Member suggests, the Kangayam breed concentrated either in the Pudukottai farm or in the proposed cattle farm in the Ramanathapuram district.

SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAI : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்குமிடங்களில் கோழிப்பண்ணைகள் வைக்கப்பட்டதால், அநேக இடங்களில் ஜாதிக்கோழிகள் சீக்கு வந்து அழிந்துபோய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் எங்கெங்கு கால்நடை

14th August 1956]

ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு சிறு கோழிப் பண்ணை யூனிட் வைத்து அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்குமிடங்களெல்லாம் கோழிப் பண்ணைகள் வைப்பது சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகையால் கோழிகளுக்கு வியாதி வராமல் தடுப்பதிலும் அரசாங்கம் நடத்தும் பண்ணை தவிர தனி நபர்கள் கோழிப்பண்ணை அமைப்பதற்கு முன்வந்தால் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதிலும், அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி அளித்தால், அவர்கள் கால்நடைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அறிந்தவரை ஒரே ஒரு தனி நபர் பண்ணைக்குத் தான், அதாவது பழையகோட்டை பட்டையக் காரர் பண்ணைக்குத் தான் சர்க்கார் உதவி அளிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பண்ணையில் தான் மாடுகள் அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்கே அங்கு மாடுகள் விற்கப் படுகின்றனவா என்பதை எப்பொழுதாவது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து உண்டா ? இல்லையென்றால் இனியாவது அதைப் பரிசீலனை செய்து மாடுகளை நியாயமான விலைக்கு விற்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பழையகோட்டை கால்நடைப் பண்ணையை பொறுத்தமட்டில் சர்க்கார் எவ்வளவு கால்நடை கேட்கின்றார்களோ அவைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனை வற்புறுத்தப்பட்டு, அமுலில் இருந்து கொண்டே வருகிறது.

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : Sir, is the Government aware that the Kangayam breed takes very kindly to places where "Kolukattai" grass grows well? May I ask the Government whether Ramanathapuram and Pudukkottai areas are able to give good fodder of "Kolukattai" grass and on that score the Government propose to rear Kangayam breeds in those localities?

9-20
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, raising Kangayam breed is undertaken in Coimbatore district by a private firm. It is said that dry areas like Ramanathapuram and Pudukkottai also are quite suitable for raising Kangayam breed.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, I would like to know from the Hon. Minister whether it is not a fact that cattle farms are run by the Government for the purpose of demonstration and teaching how to raise better qualities of cattle to persons like Mr. Palaniswami Gounder who is raising Kangayam bulls and cows, or whether it is the idea of the Government to make money by running cattle farms.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Of course the Government do not make money, and that is our worry too over these cattle farms. It is the primary object of Government that the cattle farms must be an object lesson to the ryots and that ryots should be encouraged and instructed to have better breeds.

[14th August 1956]

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR : பழையகோட்டை பட்டைய காரர் நடத்தும் கால்நடைப் பண்ணை விசேஷமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவர் அங்கு நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களில் கொழுக்கட்டை புல்லை விசேஷமாக வளர்த்து மாட்டுக்கு தீவனமாகப் போடுவதானது. ஆகவே, கொழுக்கட்டைப் புல்லை மாகாணத்தின் இதர பாகங்களில் எங்கெங்கு உற்பத்தி செய்யமுடியுமோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் செலவில் உற்பத்தி செய்து, ஆங்காங்கு கால்நடைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கொழுக்கட்டை புல் மாத்திரம் காரணமல்ல. பூமியினுடைய சத்தும் கவனிக்கப்படவேண்டும். கொழுக்கட்டைப் புல்லைத் தவிர்த்து, அந்நிய நாடுகளிலிருந்தும் பலவித விதைகளை வரவழைத்து 'எக்ஸ்பெரிமென்ட்' செய்து பார்த்துகிறோம். பூமியின் வளத்திற்குத் தகுந்தார்ப்பால் எந்தெந்த வகையான புல் எங்கெங்கு வளருமென்று பார்த்து அதை வளர்ப்பதற்கு கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister aware that Pudukkottai is able to produce fertile mates equal to the virility of Kangayam bulls, and will the Hon. Minister kindly see that the operation is profusely done at Pudukkottai rather than in the area of Mr. Palaniswami Gounder?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I entirely agree with the hon. Member.

SRI S. R. ARUMUGAM : கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் குலூர் பிரிக்காவில் கலங்கல் என்னும் இடத்தில் குறும்பாடு வளர்க்கும் குடும்பங்கள் 120க்கு மேல் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய ஆடுகளை புதிய முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாமல் பழையபடியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தி அடையாத ரகங்களாகவே இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அங்குள்ள குறும்பாடு மேட்ப்பவர்களை சேலத்திலுள்ள கால்நடைப் பண்ணைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், அவர்களுடைய ஆடுகளையும் நல்ல ரகங்களாக வளர்ப்பதற்கான முறையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சிகொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சேலம் ஜில்லாவிலே கால்நடைப் பண்ணையை வைப்பதன் முக்கியமான நோக்கம் சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் கிடைப்பதைக் கொண்டு மேச்சேரி ரகத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பது. அதோடு வேறு என்னென்ன வகையிலே கவனம் செலுத்தமுடியுமோ அப்படிச் செய்யலாம்.

SRI V. MUTHU : மதுரை ஜில்லாவில் பெரிய குளம் தாலூகாவில் வருஷநாடு முதலிய சில பகுதிகளில் ஆடு மாடு மேய்ச்சலுக்குத் தகுதியான இடங்களிருப்பதால், அவ்விடத்தில் மாட்டுப் பண்ணையை வைப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மாட்டுப்பண்ணையையும் ஆட்டுப் பண்ணையையும் வைக்கமுடியாது. மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு தனி நபர்கள் சேர்ந்து பண்ணைகள் வைத்து நடத்துவதினால் மதுரை ஜில்லாவில் வைப்பதற்குப் பதிலாக இராபனாத்தூரம் ஜில்லாவில் வைக்கலாமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : கொழுக்கட்டைப் புல் என்றால் என்ன? அதற்கும் தோசைப் புல்லுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் உதகமண்டலத்தில் நடந்த பொறுக்குக் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார். ஆனால் அந்தப் பக்கத்தில் பல இடங்களில்

14th August 1956]

கொழுக்கட்டைப்புல் வளர்த்திருப்பதைப் பார்க்கவில்லையென்று நினைக்கிறேன். அடுத்த முறை உதகமண்டலத்திற்கு வரும்போது என்னுடன் வந்தால் அங்கே கொழுக்கட்டைப்புல் எவ்வளவு நன்றாக வளருகிறது என்பதை நேரில் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

Period of training in Veterinary College

* 85 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether Government have any emergency scheme to cut short the period of training in Veterinary College?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No Sir.

National Extension Scheme for Gingee.

* 86 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the National Extension Scheme will be introduced in Gingee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It cannot be stated now when the National Extension Service Scheme will be launched in the Gingee area. I may, however, add that the scheme will be extended by stages so as to cover the entire State before the end of the Second Five-Year Plan.

SRI K. ARANGANATHAN : கனம் அமைச்சரவர்கள் செஞ்சிக்கு வந்திருந்தபோது, அங்கிருக்கக் கூடிய மக்கள் அத்தனை பேரும் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தை எந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய சலியாத உழைப்பையும் நேரில் பார்த்தார்கள். பின் தங்கிய பிரதேசத்தை மற்ற பிரதேசங்களுக்குச் சமமாக சர்க்கார் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வகுக்கும் திட்டங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கொடுக்கால் போதும் என்று சொன்னபோது மிகவும் ரசித்தார். ஆகவே, செஞ்சி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதியை அடுத்தபடியாக பொறுக்கியெடுக்க முடிவு செய்வதற்கு முன்பு செஞ்சியில் கனம் அங்கத்தினருடன் கண்டதை நான் மறக்கமாட்டேன்.

Construction of an overbridge across the railway line at Tambaram

* 87 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken to construct an overbridge across the railway line at Tambaram on Madras-Dindigul Road?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The proposal for the provision of an overbridge in lieu of the level crossing near Tambaram on the Madras-Dindigul Road was recommended to the Government of India along with certain other cases. The Government of India have since called for plans and estimates in respect of this and five other road-rail crossings on National Highways

[14th August 1956]

requiring to be replaced by overbridges or subways. The matter is separately under examination in consultation with the Railway Administration and the Chief Engineer (Highways).

Superannuation of the Conservator of Forests

* 88 Q.—Sx) M. KALAYANASUNDARAM AND SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the present incumbent of the post of the Conservator of Forests reached the age of superannuation; and

(b) the reasons for not allowing him to retire from service so far?

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Hon. Members obviously refer to the Chief Conservator of Forests, Sri S. K. Basu, I.F.S., who attained the age of superannuation on 7th April 1955.

(b) Sri Basu retired from service with effect from 7th April 1955 but he has been re-employed by the Government for a period up to 30th September 1956 as there is a dearth of senior and experienced officers to hold key posts in the Forest Department.

SRI M. KALAYANASUNDARAM: Sir, what is the qualification prescribed for the post of the Chief Conservator of Forests, and may I know whether the next senior man possesses that qualification or not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it is not merely the technical qualifications that are to be taken into account when selecting an officer to the head of a technical department like the Forest Department. In a question of his administrative ability, his aptitude, and his other capacities. And when we looked into all these, the Government felt that it would be better in the interests of forest administration that this retiring officer should continue for some time more.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, what are the other higher posts which require senior officers and for which there is a dearth of officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can now answer only for the Forest Department. There is of course the Public Works Department. Even there, there is a dearth of technical personnel.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, have the Government in the meantime found out any other officer of equal ability to supplant this experienced officer in the course of this one year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, when this officer's term expires on the 30th September, Government will find, whether the incumbent is of equal merit or not, the best officer

14th August 1956]

available for filling up the post. I may also add for the information of hon. Members that the term of another officer just below this officer, who is a Malayali, is also extended like this for more than a year.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I did not put my previous question because the Officer was a Malayalee or a Tamilian. I merely wanted to know the principle followed in this matter. So, I feel that the Hon. Minister's observation in this regard is not in good taste. 9-30 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know about tastes. I simply wanted to point out that there was no discrimination in the matter between one officer and another.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I am not concerned whether the Officer was a North Indian or South Indian or whether he was a Tamilian or a Malayalee. I am only concerned with the fact that he is a human-being. To my first question, the Hon. Minister replied that there was dearth of qualified persons in the department. Later on, he said that it is not merely educational qualification but also experience has to be taken into consideration. My information is that there are officers who have been working in the department, who have sufficient experience and good qualifications also. May I know why their cases should not be considered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Barring this Chief Conservator, there are Conservators working under him. The next seniormost Conservator is one I have referred to in my previous answer. He also attains superannuation. Below them, there are Conservators who have not even two years' service.

Foreign markets for hides and skins

* 89 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have made any proposal to the Union Government for finding foreign markets for the export of hides and skins?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir, as the Union Government are themselves taking steps for the promotion of export.

Export of rice to Ceylon

* 90 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to export rice to Ceylon from this State; and

(b) if so, the quantity and the rate of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[14th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Central Government have requested this Government to send some consignment of rice to Ceylon some time back and if so, whether it has been dropped?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information. But, I have already stated that the Government of India have also completely stopped export of rice in view of the rising prices.

Co-operative Milk Supply Unions in the City

* 91 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the activities of Co-operative Milk Supply Unions in the City and in the State are subject to periodical supervision by Government Officers; and

(b) whether the loans advanced to them are being recovered?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) Yes, Sir.

Foreign studies of a Junior Honorary Surgeon at Government cost

* 92 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether a Junior Honorary Surgeon of the General Hospital, Madras, was sent abroad in the year 1955 at Government cost; and

(b) if so, for what purpose?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No Honorary Surgeon attached to the Government General Hospital, Madras, was sent abroad in 1955 for training at Government cost.

(b) Does not arise.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : May I know whether any Surgeon or person with M.B., B.S., Degree qualification was sent abroad in 1955 and if so the total financial commitment to our State Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, the question relates to Honorary Medical Officers and I have already stated that no such Honorary Medical Officers have been sent abroad.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether Junior Honorary Surgeons from the Stanley Hospital have been sent abroad for further studies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The question relating to Honorary Officers has already been answered.

14th August 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : My question relates to the Stanley Hospital.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that one Dr. Natarajan, Honorary Junior Surgeon, was sent abroad for further studies at the cost of the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Not so far as I know, Sir.

Burial ground for Muslims at Kozhikode

* 93 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to supplementary question on starred question No. 2187 on the 22nd August 1955—

(a) whether the Collector of Malabar has since received the report of the Revenue Divisional Officer, Kozhikode, about the alternative site for the burial ground for Muslims; and

(b) if so, whether the burial ground has been now provided?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) Yes, Sir.

Starting of paper mills

* 94 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have finalized the proposal to start paper mills in this State; and

(b) if so, the amount allotted for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether any steps have been taken by this Government to expedite the establishment of paper mills in this State and if so what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the establishment of a paper mill is not such an easy thing. We have to go into so many questions. Recently, we invited the Industrial Adviser to the Government of India and had a Conference at Ootacamund with the experts. We found that in order to establish a big newsprint factory, we require a lot of wattle and bluegum and the production of wattle and bluegum, which are now available in Kodaikanal and Nilgiris Hills, has to be stepped up. The Government have taken steps in the direction. It will take some time. Anyway, the matter is under consideration and examination. That will go to the public sector when it is ready. So far as the manufacture of writing paper from out of bamboo and other materials is concerned under the Plan of the Government of India, that will go to the private sector. Therefore, we have invited

[14th August 1956]

the private sector to undertake this scheme of making paper. Even in Malabar district, necessary examination has been done and the Chief Conservator has arranged for stockmapping the forest areas in that district. His report is awaited. I may, however, state that a mere report will not produce a factory. Private enterprise should come forward to undertake this work.

SRI K. P. GOPALAN : As far as the starting of a paper mill in Malabar is concerned, will the Government take a decision before 1st November?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I can announce that I have taken steps even here and now. But, I want the hon. Member also to take steps and get private enterprise to come forward to undertake this work.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Did any firm approach the Government for permission to open a mill at Mettur and if so, what has happened to it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not think there is any specific proposal from anybody so far. If anybody comes forward, we would certainly give him all possible facilities.

DR. K. B. MENON : Is there a proposal from the Birlas to open a paper mill at Nilambur or anywhere in its neighbourhood?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir.

SRI K. PARTHASARATHY : If private interests are prepared to undertake the work of manufacturing paper from bamboo pulp and other materials in Salem and South Arcot districts, will the Government agree to giving concessions for extraction of these raw materials from the Government forests in Salem, South Arcot, North Arcot districts and Shevroy Hills?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say now what concessions could be given and what concessions would be asked for. I have already stated that if any private enterprise comes forward to take up this work, the Government will welcome it.

SRI V. BALAKRISHNAN : Where stands the assurance given by the Hon. Minister sometime back with reference to the revival of a paper mill already set up in the Pudukkottai Division?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Even there, I do seek the good offices of the hon. Member to secure some enterprising private concerns who are willing to undertake this work. It is the definite policy of the Planning Commission and the Government of India that the writing paper industry should go only to the private sector.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has the Government's attention been drawn to a report by experts that there is every facility available in Malabar for the establishment of a paper mill? If not, will the Government see the report and consider the matter?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government are still making further surveys in the matter. Even now, I can make bold to announce that the Government will extend all facilities for the starting of a paper mill. But, it is for the hon. Members to secure some private enterprise for that purpose.

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether any private individual or firm from Malabar has applied for permission to establish a paper factory either in Nilambur or Wynaad?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there is any specific application for undertaking the paper industry.

SRI S. CHELLAPANDIAN : Have any investigations been made by the Government about opening a paper mill at Papanasam near Ambasamudram and have any private enterprises come forward to start that mill?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. There has been an old proposal to make paper from its reeds. The applicant, whose licence has been accepted, has not been able to proceed further in the matter. If any other private enterprise comes forward, the Government will examine the matter.

Amendments to the Industrial Disputes Act, 1947

* 95 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to supplementary question to question No. 3129 on 27th February 1956—

9-40
a.m.

(a) whether the State Government have made any suggestion to the Central Government during 1955-56 to amend the Industrial Disputes Act, 1947; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, on a former occasion the Hon. Minister in reply to a question said that he would suggest to the Central Government to make provision for vesting powers with the Government to go into the accounts of textile mills and other firms in the State when the Industrial Disputes Act was amended. May I know what is the result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, before the Industrial Disputes Amending Bill was taken up by Parliament some time back, there was a discussion with the States' Ministers by the Centre and this Government did urge certain provisions to be incorporated in the proposed amending Bill. Since then the amending Bill had been finalized and I think that it had been passed by the Parliament.

[14th August 1956]

Selection of persons for settling in Andaman and Nicobar Islands

* 96 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any circulars have been issued to district officials to select persons for settling them in Andaman and Nicobar Islands during the year 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know the number of applicants and how many of them had been selected and under what conditions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Applications for settlement in the Andamans are even now being received and these are forwarded to the Collectors concerned. Final reports regarding the number of eligible families willing to settle in the Andamans called for from the Collectors with reference to the Government of India's previous communications are still awaited.

SRI K. VINAYAKAM : May I know how many families have so far approached the Government for settlement in the Andaman Islands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are a good number of applicants. Under this scheme, India allotted a quota of 30 agriculturist families to this State for settlement in the Andamans during 1955. The selection was confined only to two districts of Malabar and South Kanara at the instance of the Government of India, as the climatic conditions there were similar to those in the Islands. Only 11 families out of 67 that offered themselves for selection were found suitable.

DR. K. B. MENON : What are the minimum facilities that are offered by the Government for the families that go to the Andamans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, before the Second World War, people who were convicted and sentenced for transportation for life were sent to the Andaman Islands but that was stopped owing to the outbreak of hostilities. Would the Government now think of reviving the old practice of sending convicts who are convicted and sentenced for transportation for life to the Andaman Islands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Andaman Islands are no longer considered to be a mere penal settlement.

SRI S. R. ARUMUGAM : விவசாயத் தொழில் புரிபவர்களில் பலர் மழை இல்லாத காரணத்தால் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதில் இறங்கி விடுகின்றனர். இவர்களுடையெல்லாம் அந்தமானுக்கு அனுப்பி அங்குள்ள பூமியை விவசாயத்தின் மூலமாக உபவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவர்களை யெல்லாம் அந்தமானுக்கு அனுப்புவது என்றால் முடியாது. இவர்கள் எல்லோரும் அங்கே செல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா, இவர்களை அனுப்பினால் என்ன என்ன வசதிகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான் இவர்களை அந்தமானுக்கு அனுப்ப முடியும்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : May I know the qualifications necessary for the people to be sent to the Andamans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether there are elementary schools in the Andamans for catering to the educational needs of the children and, if so, whether such institutions are run by private management or by the State itself?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I do not have that information with me just now.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Is it not a fact that the families who have been sent to the Andamans for settlement have returned because proper facilities were not provided there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have any such information with me.

Additional cement factories

* 97 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to construct additional cement factories in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் அதிகமாக சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் 'இல்லை' என்று பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியானால், நமது ராஜ்யத்தில் இப்போது உற்பத்தியாகும் சிமெண்ட் போதுமானது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களின் அபிப்பிராயமா? தற்போது மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 11 அல்லது ரூ. 13 கொடுத்தாலும் சிமெண்ட் கிடைப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது சிமெண்ட் பற்றாக்குறை இருப்பது சர்க்காருக்கும் மிகவும் கவலை யளித்து வருகிறது. இதனால் சர்க்காருடைய வேலைகளும் தடைபடுகின்றன. திடீரென்று இவ்வளவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணத்தை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடுக்கவேண்டாமா என்றும் அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இப்போதுள்ள சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளை விருத்திசெய்வதற்கு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது. இப்போதுள்ள சிமெண்ட் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அதை

[14th August 1956]

சிமெண்டு உற்பத்தியாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள் இன்னும் அவசியமாக இருக்கலாம் என்பதுதான் சர்க்காரின் அபிப்பிராயம். சமீபத்தில் உதகமண்டலத்தில் இருந்தபோது இந்த விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனித்தது. இப்போது இந்த சிமெண்டுத் தொழிலும் தனியார் துறையில்தான் இருக்கவண்டும். ஆகவே சிலரை இன்னும் சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று கேட்டோம். கோயம்புத்தூரிலுள்ளவர்களை “நீங்கள் வேண்டுமானால் இன்னொரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை வைத்துக் கொள்ளலாம். நாங்கள் அதற்கு உதவி செய்கிறோம். நீங்கள் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கிறீர்களா?” என்று கேட்போம். ஆனால் சமீபத்தில் அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் கேள்விப்பட்டது இதுதான். அதாவது, அவர்கள் சில மூலப்பொருள்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கிடைத்தால் தொழிலை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தார்கள். அந்த மூலப் பொருள்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்த மூலப் பொருள்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, புதுச்சேரியில் சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை அனுமதி கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருப்பதால் புதுச்சேரியில் சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதில் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆட்சேபனை உண்டா என்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆட்சேபனை இல்லை என்று பதில் வந்தது. இதுதான் இப்போதைய நிலை. இன்னும் யாராவது சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வந்தால் அவர்கள் விண்ணப்பத்தையும் சர்க்கார் அக்கறையோடும் அனுதர்ப்பத்தோடும் கவனிக்கும்.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is it a fact that cement has become scarce in the public market on account of the nation-building activities of the State? If not, is it due to underproduction in cement factories which are already existing in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there has been any underproduction. Of course, there are numerous nation-building activities and even in the private sector more constructions are perhaps coming into existence.

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : The Government and the public are aware of the scarcity of cement. May I ask the Government whether they can make an investigation into the matter and see that the manufacture of cement is done on a cottage industry basis so that the production may be speeded up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know whether it is a feasible proposition to organize the manufacture of cement on a cottage industry basis in order to meet the growing demands of it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போதிருக்கும் சிமெண்டுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு இனிமேல் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நடந்துகொண்டிருக்கும் ஆலோசனைகளைக் காட்டுவதானது வேகிற வீட்டுக்கு வெட்டுகிற கிணற்றைக் காட்டுவதாபோல் இருக்கிறது. இப்போது நமது ராஜ்யத்திலுள்ள மூன்று சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளிலுமாக உற்பத்தியாவது—எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் விவரங்கள் சரியாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்—53,000 டன்கள். இதில் 37,000 டன்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்படுகிறது என்பது உண்மையா? மேலும், வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் சிமெண்டில் நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒரு மூட்டைகூட ஒதுக்கப்படுவதில்லை என்பதும் உண்மையா?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : புதிதாகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதுபற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டது. ஆகையால் இப்போதைய சிமெண்டுப் பற்றுக்குறைக்குக் காரணம் என்ன என்பது பற்றி நான் பதில் சொல்லவில்லை. நமது ராஜ்யத்தில் இப்போதுள்ள மூன்று சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளில் வருஷத்திற்கு 6,65,000 டன்கள் சிமெண்ட் உற்பத்தியாகிறது. மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமது ராஜ்யத்தில் போதிய சிமெண்ட் உற்பத்தியாகிறது என்ற காரணத்தால் வேறு சிமெண்டை இங்கே மத்திய சர்க்கார் அனுப்புவதில்லை. ஆனால் இந்த “உல்லாட் மெண்ட்”-ஐ சரியாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI M. PALANIYANDI : சிமெண்டை விநியோகம் செய்வதில் பல 9.50 தகராறுகள் இருக்கின்றன. ரயில்வேகளுக்கு ஒதுக்கும்போது இந்த a.m. மண்டலத்திற்கு (ஜோன்) அனுப்பவேண்டும் இர.த மண்டலத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது என்றிருக்கிறது. மேலும் புது ஏஜென்டுகளுக்கு அதிகமாக சிமெண்ட் கொடுப்பது காரணமாக சிமெண்டில் கள்ளமார்டெட் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்த ஏஜென்டுகளுக்கு எவ்வளவு சிமெண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கெடுத்துப் பரிசீலனை செய்தால் கள்ளமார்டெட் நடப்பது தெரியும். அப்படிச் செய்து சிமெண்டின் கள்ள மார்டெட்டை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சிமெண்ட் விவகாரம் சற்று அதிகமாகத் தெரியும். என்னிடம் வந்த குறிப்பாக அவர்களுடைய யோசனையைத் தெரிவித்தால் அதை யெல்லாம் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்யலாம்.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR : May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that Sarkar Ooruni area contains all raw materials for the manufacture of cement and is well suited for starting a factory for that purpose, and may I also know whether the Government will come forward to set up that industry in that famine stricken area which will incidentally eradicate famine conditions prevailing there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about the exact suitability of Sarkar Ooruni area for the manufacture of cement.

SRI K. R. NALLASIVAM : இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் சிமெண்ட் பஞ்சத்திற்குக் காரணம் வியாபாரிகள் அதிகமான லாபத்திற்கு சிமெண்ட் விற்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மறைத்து வைப்பதுதான் என்பதை நேரடியாகப் பார்த்தேன். இப்பொழுது இருக்கும் மறையில் சிரமங்கள் இருப்பதால் வியாபாரிகள் மூலமாக சிமெண்ட் விநியோகிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக சர்க்காரே நேரடியாக விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தால் இந்தக் குறை நீங்குமென்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பற்றுக்குறை ஏற்படும் போதுதான் கள்ளமார்டெட் விவகாரம் வருகிறது. பற்றுக்குறை ஏன் ஏற்படுகிறது என்றும், பற்றுக்குறை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய முறைகள் என்ன என்பதையும் அரசாங்கம் முக்கியமாகப் பரிசீலனை செய்யும். அதற்குமேல் எங்கெங்கே தவறுதல் நடக்கின்றனவோ அதையும் பரிசீலனை செய்து தவிர்ப்பதற்கும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : சிமெண்ட் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இருக்கிறபடியால் கனம் மந்திரி அவர்கள் கனிகூர்ந்து கோயமுத்தூர் தொழில் பிரபுக்களின் மனதை புதுக்கோட்டை பக்கம் திருப்புவார்களா?

[14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கோயமுத்தூர் பிரபுக்களின் மனதைத் திருப்பக்கூடிய ஆற்றல் எனக்கு இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கவில்லை. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் மூலப்பொருள்கள் இருந்தால், அங்கு சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்வதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். பிரபுக்களின் மனதைத் திருப்புவதற்கு கனம் அங்கத்தினரிடம் போதிய ஆற்றல் இருக்கிறதென்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : May I know whether it is a fact that the defective distribution is due to the taking over of the entire thing by the State Trading Corporation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This new system has been undertaken because of the defects found in the distribution of cement and also because of cement shortage.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சிமெண்ட் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு 'அலாட்மெண்ட்' அளிக்கப்படுத்துவதற்கும் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையோடுகூட, கிடைக்கக்கூடிய சிமெண்டை சரியானபடி விநியோகிப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். திருச்சி ஜில்லா 'ப்ளானிங்' போர்டு கூட்டத்தில் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நான் பேசும்போது அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் சிலரும் தங்களுடைய கஷ்டத்தையும் தெரிவித்தார்கள். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு வேண்டிய சிமெண்டுக்கு வேண்டிய பரமிட் இருந்துங்கூட சிமெண்டை 'ஸ்டாக்' செய்பவர்கள் மதிப்பதே இல்லை என்று அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் பரிதாபமாகச் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது விநியோகத்தை வியாபாரிகளிடமிருந்து மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஆலோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றியும் மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து கவனம் செலுத்திவருகிறோம்.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has it come to the notice of the Government that the greatest sinners in blackmarketing are those contractors and persons engaged in the Community Project areas and National Service schemes and, if so, whether the Government propose to take any steps?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think the Hon. Member is correct.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I request that questions Nos. 98, 100-H and 100-I may be taken up together as they deal with the same subject.

MR. SPEAKER : Yes, all the three questions will be taken up together.

(Questions 98, 100-H and 100-I taken together.)

Allotment and distribution of iron and steel

* 98 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total number of registered stock-holders who are authorized to hold stocks of iron and steel;

(b) how many stock-holders there are in each zone;

(c) the quantity of iron and steel allotted for each zone; and

(d) the basis on which such allotment is made?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (d) Particulars are furnished in the paper * placed on the table of the House.

Iron and steel

* 100-H Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the basis on which the quota of iron and steel is allotted for this State for public consumption and for Government use; and

(b) whether the Government have made any representation to the Union Government for increasing the quota?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The allotment of iron and steel for public consumption is made by the iron and Steel Controller, Calcutta, on the basis of population with special weightage for urban population on the basis of 1951 census.

The allotment for Government use is based on the demands of the several Government and quasi-Government departments in the State.

(b) No, Sir.

* 100-I Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quota of iron and steel allotted for distribution to agriculturists and on what basis the quota is fixed; and

(b) the procedure laid down for the distribution of the above for agricultural purposes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There is no definite quota fixed for iron and steel for distribution to agriculturists. With reference to the demand of the State Government and the supplies available, the Government of India (Ministry of Food and Agriculture) will intimate to this State every quarter the allocation of iron and steel made to this State for agricultural purposes. With reference to the allocations made by the Government of India and based on the genuineness of the demands of the agriculturists, allotment of iron and steel materials is made to the ryots for agricultural purposes and no particular quota is fixed rigidly for any individual ryot.

(b) The iron and steel materials are supplied to ryots by the registered stock-holders on applications duly recommended by the Local Government officials such as Village Officers, Revenue Inspectors, Agricultural Demonstrators, Tahsildars, Rural Welfare Officers, Project Executive Officers and Assistant Project Executive Officers and also on permits issued by the Director of Industries and Commerce where the demands exceed 2 tons. The iron and steel materials are also supplied to the agricultural fabricators for manufacturing agricultural implements required for day-to-day agricultural purposes.

[14th August 1956]

SRI M. KALYANASUNDARAM : விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய இரும்பு கிடைக்கிறது என்பது மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலில் இருக்கிறதேயொழிய அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இரும்பு அவர்களுக்கு கிடைக்காததற்குக் காரணம், பர்மிட் கொடுத்த தேதியிலிருந்து 60 நாட்களுக்குள் ஸ்டாக் வைத்திருப்பவர்களைப் பற்றி இரும்பை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்; 60 நாட்களுக்குள் வாங்கிக்கொள்ளாவிட்டால் அந்தக் 'கோட்டாவை' ஸ்டாக் வைத்திருக்கும் வியாபாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டம்போல் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுத்துவிடலாம் என்ற முறை இருப்பதுதான். இதனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், 60 நாட்கள்வரை விவசாயிகளுக்கு இரும்பு சப்ளை செய்யாமல் எப்படியாவது தட்டிக் கழித்துவிட்டு, அதற்குப்பிறகு கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலை வைத்து விற்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறிப்பாக இம்மாதிரி புகார்கள் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. கனம் அங்கத்தினருக்கு வந்திருக்கிற குறைபாடுகளை எனக்கு எழுதிக்கொடுத்தால் அதைப் பற்றி கவனித்து, எவ்வாறு தவிர்க்கலாம் என்று யோசிக்கமுடியும்.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know, Sir, why iron and steel are still controlled commodities and when they will be freely available to the public for building purposes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is because, Sir, there is such a serious shortage even now in the matter of iron and steel.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Is it not a fact that when a gentleman who wants to construct a house in Madras asks for a permit for the purchase of steel, he is given a permit for purchasing the same in Tirunelveli district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know about that. If any such instances are brought to my notice, I shall look into them for taking necessary action.

SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAI : பெரிய நகரத்தில் கூட இரும்பு விற்பதற்கு ஒரு வியாபாரிக்குத்தான் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதனால், அதிகமாக சப்ளை செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறபடியினால், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுத்து இரும்பை விற்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பர்மிட் கொடுப்பதும், ஸ்டாக்ஸ்டுக்களை நியமிப்பதும் மத்திய அரசாங்கத்தின் இலாகாவிலே இருக்கிறது. பற்றாக்குறை இப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கும்போது அதிகமான ஸ்டாக்ஸ்டுக்களைப் பெருக்கிக்கொண்டே போவது சரியல்ல என்பது தான் மத்திய அரசாங்கத்தாருடைய அபிப்பிராயமும்.

SRI K. ARANGANATHAN : ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களின் கீழ் பல கட்டிடங்களும் வேலைகளும் இரும்பும் உருக்கும் கிடைக்காத காரணத்தால் மாதக்கணக்கில் வருஷக்கணக்கில் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவருமா? இல்லையென்றால் நான் தெரிவிப்பதையே தகவலாக வைத்துக்கொண்டு திட்ட வேலைகளை துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரும்பு கிடைக்காததனால் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகள் தவக்கப்படுகின்றன என்பது எனக்கும் தெரியும். சிலர் என்னிடம் வந்து தெரிவித்தும் இருக்கிறார்கள். அவ்வப்போது நானும் கவனம் செலுத்தி, அப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்குப் பிரத்தியேகமாக ஏதாவது கிடைக்கச் செய்யத்தான் பார்க்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் கனம் அங்கத்தினருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இரும்பு பற்றாக்குறை நம் முன் நடைபெறுகொஞ்ச காலத்திற்கு இருக்கத்தான் இருக்கும். பெரிய உற்பத்திச்சாலைகள் ஏற்பட்டு நடைபெறுகிறவரையில் இப்படித்தான் இருக்கும். ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும் இரும்பையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்காமல், கூடியவரையில் கட்டி வேலைகளுக்குக்கூட இரும்பைத் தவிர்த்து அதற்குப் பதிலாக மற்றவைகளை உபயோகிப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். இதுபற்றி டில்லியில் ஒரு மகாநாடு கூடி, தீவிரமாக யோசிக்கப்பட்டது. ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்றுகூட யோசனை கூறப்பட்டது. கட்டிடங்கள் கட்டும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் இரும்பைத் தவிர்த்துக் கட்டுவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the 10 a.m.
Hon. Minister at what stage the enquiry with regard to a case of misappropriation and misuse of iron and steel permits given to one mill-owner in Cannanore, who has applied for certain quantity of iron and steel for the construction of a mill and who has sold them in blackmarket, about which serious allegations and complaints have been made to the Government, stands, and whether Government have investigated into this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not have information with me just now about this particular case referred to by the hon. Member, but I may tell the hon. Member that some cases have been under enquiry by the Police?

SRI M. KALYANASUNDRAM : மூன்று 'ஸோன்களுக்கு' ஒதுக்கியுள்ள அளவில், முதல் இரண்டு 'ஸோன்களுக்கும்' அதிக ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை. முதல் 'ஸோன்களுக்கு' 2,480 டன்களும், இரண்டாவது 'ஸோனுக்கு' 2,320 டன்களும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மூன்றாவது 'ஸோனுக்கு' 720 டன்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது எந்த அடிப்படையில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு முன்பு அந்தப் பிராந்தியத்திலிருக்கிற தேவை, எவ்வளவு டன்கள் வாங்கப்படுகின்றன, முதலிய விஷயங்களெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இந்த அளவு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஏதாவது ஒரு 'ஸோனுக்கு' ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அளவு குறைவாக இருந்தால் அது மறுபடியும் புனராலோசனை செய்யப்பட்டு அளவு அதிகமாக்கப்படும்.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, it is a fact that many works under the Local Development Programmes, National Extension Service schemes and Community Development works are held up for want of iron and steel. Even though there is scarcity of Indian iron and steel, it is a fact that imported iron and steel are available at slightly higher rates. In such cases, will the Government consider the desirability of revising the estimates whenever imported iron and steel are utilized for such construction?

[14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have been looking into the matter and I would suggest to the hon. Members and others also take whether they cannot find suitable substitutes for iron and steel in constructing houses?

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : இரும்பு, உருக்கு சிமெண்ட், அமோனியம் சல்பேட் போன்ற பொருள்களை விநியோகிப்பதற்கு முக்கியமான பெரிய நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய பெரிய வியாபாரிகளுக்கு ஒரு 'monopoly' போல கொடுப்பதால்தான் இப்பேர்ப்பட்ட தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் கிராமங்களிலுள்ள கேந்திர இடங்களிலே இப்பொருள்களை விநியோகிப்பதற்குக் கொடுத்தால் இப்பேர்ப்பட்ட ஊழல்களையும், தொல்லைகளையும் ஒருவாறு தவிர்க்கலாம் என்பதைச் சர்க்கார் அறிவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொருள்களை யெல்லாம் விநியோகிப்பதை பெரிய முதலாளிகளிடம் பார்த்துக்கொடுப்பது சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும் முறை அல்ல.

SRI M. PALANIYANDI : இரும்பு ஒதுக்குவதில் ஒரு 'ஸோனூக்கு' குறைவாகவும், மற்றொன்றுக்கு அதிகமாகவும் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒரு பகுதி முன்பு பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கலாம். இப்பொழுது அங்கே அநேக புதிய கட்டிடங்கள் தோன்றியிருக்கலாம். ஆதலால் அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஜாஸ்தியாக இரும்பு ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா? இரண்டாவதாக, இறக்குமதி செய்யப்படுகிற இரும்பின் விலை அதிகமாக இருந்தாலும்கூட, கள்ள மಾರ்கட் விலையும் அதன் விலையும் ஒன்றாக இருப்பதால், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இரும்பு அதிகமாக விற்பனை ஆகிறது. ஆகையால் இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வராவிட்டால் இறக்குமதி செய்யப்படும் இரும்பு அதிகமான பணத்தை குறையாடிக் கொண்டு போய்விடும் என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்பொழுது சர்க்கார் ஒதுக்கி இருக்கும் அளவில் இறக்குமதி செய்யப்படும் இரும்பும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது உளநாட்டு உற்பத்தி மட்டம்தான் இதில் அடங்கி இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா இரும்பையும் சேர்த்துதான் இந்த அளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Hon. Minister suggested to one hon. Member that he might try to find out some substitute. The Hon. Minister may be aware that when our honoured Russian guests visited our country, they opined that a large quantity of iron and steel was wasted, which could very well have been managed by prestressed concrete. Have the Government, with all the resources and expert knowledge at their command, considered the question of finding out substitutes for iron and steel for use in house and other constructions rather than suggesting to Members to find out some substitute?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if I should have such high regard for the genius of the hon. Members, this hon. Member need not get angry with me. (Laughter.) I am quite well aware of the valuable suggestion that was thrown out that a lot of iron and steel could be substituted by other more

14th August 1956]

economic materials. I did refer at a Conference held in Delhi to the remarks reported to have been made by Mr. Krushchev when he visited the Integral Coach Factory, Perambur. At that Conference, it was decided that they must open a research section where they could examine the question of substitution of not only iron and steel but also cement by other economic materials in the construction of houses.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, in view of the fact that the Kanni harvest will take place in September in Malabar and there is shortage of steel experienced by the village blacksmiths for making the sickles (Kanni *kathis*), will the Hon. Minister see that steel is distributed to village blacksmiths at cheaper prices so that our womenfolk in the villages may get the Kanni *kathis* for the September harvest?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would suggest to the hon. Member to kindly give me a short note about it. I shall then look into it.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Sir, is it a fact that the Madras Government have purchased imported steel at a very high price while they could have got the same at subsidized rates through the Government of India, had they only waited for some more time?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to have notice. I do not have any such information with me.

Appointment of Secretary of the Nileshwar Coconut Co-operative Marketing Society

* 99 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the Secretary to the Nileshwar Coconut C-operative Marketing Society in South Kanara district was appointed;

(b) whether applications for the post were invited;

(c) how many applications were received; and

(d) whether any qualification was prescribed for the post?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) On 5th January 1956.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

(d) The prescribed qualification for this kind of societies is S.S.L.C. (eligible for college course) with Co-operative training. But the candidate now appointed as Secretary was exempted from the above qualifications subject to the condition that he undergoes Co-operative training within a period of two years from the date of his appointment, at his own cost.

[14th August 1956]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, is it not a fact that the candidate now appointed is not eligible for collegiate course and if so, may I know why he has been appointed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The society adopted certain transitory provisions and under these they have exempted this candidate. I may tell the hon. Member that this candidate has got experience as Accounts and General Manager of the Nileshtar Co-operative Society for a total period of eight years.

Supply of drinking water from Mettur

* 100 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme to supply drinking water from Mettur to the villages lying close to the pipe line from Mettur to Salem; and

(b) if so, the names of the villages which are likely to be benefited by such a scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) The following villages will be benefited by the scheme :—

- 1 Nangavalli.
- 2 Vanavasi.
- 3 Jalakantapuram.
- 4 Periasoragai.
- 5 Pillaikarraichur.
- 6 Taramangalam.
- 7 Pavalathanur.
- 8 Suramangalam.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, in 1953 I think—the order which I have got in my hand is dated 26th October 1953—about eight villages were selected. Of these, regarding six villages the investigation has been completed and the work has also commenced in some of the villages. But in the village of Jalakantapuram the investigation itself has not commenced. May I know the reason why there is so much delay and may I know whether this village will be included as early as possible?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. The people of this village have recently made a representation. The matter will be taken due notice of and every attention given to it.

Bifurcation of districts

* * 100-A Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to bifurcate districts for Veterinary purposes; and

14th August 1956]

(b) if so, the names of districts that are to be left out without bifurcation.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There is no pending proposal.

(b) Does not arise.

Deep-sea fishing boats

* 100-B Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions recently to the Fisheries Department to transfer deep sea fishing boats from the West Coast districts to the Madras Coast; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) It is the practice of the Fisheries Department to transfer the deep-sea fishing vessels from the West Coast to the East Coast during the south-west monsoon period, as fishing is not possible in the West Coast during this period while the fishing season will be in full swing in the East Coast during this period. Accordingly the Additional Director of Industries and Commerce has issued instructions for the transfer of the deep-sea fishing vessels from the West Coast to the East Coast this year about the time of the outbreak of the south-west monsoon.

Forest Advisory Committee

* 100-C Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Forest Advisory Committee met in 1955 in Tindivanam Revenue Division; and

(b) if not, the reason for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. On 2nd November 1955.

(b) Does not arise.

Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering

* 100-D Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the report of the Tripartite Enquiry Committee on minor engineering has been published; and

(b) if so, the recommendations that are to be implemented in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given by the Minister for Agriculture on 12th March 1956 in reply to the question No. 3366, asked by Sri A. Ratnam.

[14th August 1956]

Relief to weavers

* 100-E Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the State Government to give relief to weavers outside the Co-operative Societies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A scheme of rebate on sales of handloom cloth by organizations outside the co-operative fold was sanctioned in October 1954. It had to be withdrawn with effect from 1st February 1956 on account of allegations of extensive abuse of the scheme by the dealers.

A prize award scheme with the help of grant from Cess Fund is being implemented. Weavers outside the co-operative fold are eligible to compete for prizes for best designs under this scheme.

A scheme for the reorganisation of the Textiles Institute, Madras, has been approved. Knowledge in the use of improved appliances and production of attractive designs will be within the reach of weavers outside the co-operative fold also as a result of this scheme. A peripatetic weaving party for the benefit of the weavers has also been sanctioned.

The All-India Handloom Board had appointed a Committee to investigate the question of exploring the scope of financial assistance from the Cess Fund to weavers outside the co-operative fold. The Committee is expected to submit its recommendations in September 1956.

Pappadam industry

* 100-F Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any amount is allotted for pappadam industry; and

(b) if so, how it is distributed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

(b) It is distributed as follows:—

	RS.
Appalam Production unit at Triplicane, Madras.	17,460
Appalam Production centre in Chidambaram ...	23,063
Appalam Production centre in Athoor (Madurai district)	23,063
Appalam Production centre in Cheraumahadevi (Tirunelveli district)	23,063
Appalam Production centre in Tirukalikundram (Chingleput district)	23,063

14th August 1956]

Permits for iron and steel on the basis of false documents

* 100-G Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Director of Industries (Iron and Steel) reported to the C.I.D., cases of obtaining permits for iron and steel on false and forged certificate during the year 1955;

(b) if so, the number of such cases; and

(c) the action taken by the C.I.D.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Six.

(c) All the cases are under investigation by the Police.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இதற்கு முன் வந்த இரும்பு உருக்கு சம்பந்தமான கேள்விகளையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் போட்ட உப கேள்விகளிலிருந்தே கள்ள மார்க்கட்டை ஒழிக்கவேண்டியது எவ்வளவு அவசியம் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஆனால் போலீஸ் இவ்வளவு தாமதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? இது விஷயமாக சர்க்கார் குறிதமாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதில் தாமதம் ஒன்று மில்லை. கள்ள மார்க்கெட் நடப்பது எப்போது சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்ததோ, அப்போது சர்க்கார் உடனே போலீஸ் இளாகாவிற்கு அதைத் தெரிவித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் போலீசார் அவசரப்பட்டு நடவடிக்கை எடுப்பது சரியல்ல என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும்; ஏனென்றால், போலீசார் அவசரப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுபற்றி கனம் அங்கத்தினர்களே அடிக்கடி புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Employment for retrenched workers of textile mills

* 100-J Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to give employment in textile mills for the retrenched workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: According to the provisions of the Industrial Disputes Act, retrenched workers of a textile mill will have preference over other persons whenever the employer proposes to take in new hands in that mill. No special steps have been taken to give employment to retrenched workers in textile mills.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE THE ALLOTMENT OF FUNDS TO THE MALABAR DISTRICT FROM THE HANDLOOM CESS FUND.

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 40 from 10-10
Sri K. P. Gopalan calling the attention of the Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, namely, the failure of the Government to allot to Malabar district its due share from the Handloom Cess Fund. a.m.

[14th August 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, I request the Hon. Minister to make a statement regarding the allotment of funds to the Malabar district from the Handloom Cess Fund. I understand that since 1952 the Madras State was allotted about Rs. 5 crores from the Handloom Cess Fund. As far as my information goes, there are about 5,60,000 looms in the State, and out of these 53,000 looms are in Malabar. I understand that the Government have spent recently about Rs. 4 to 5 lakhs for the benefit of the handloom workers in Malabar and that the Hon. Minister has kindly consented to allot Rs. 10 lakhs from the Cess Fund for the co-operative spinning mill in Coimbatore. Even with all this expenditure, there is a feeling among the handloom weavers, the factory owners and the other people of Malabar that adequate amount has not been allotted to Malabar. I understand that even now about Rs. 90 lakhs are due to Malabar from the Cess Fund.

When the Members of the Handloom Board came to Malabar, we made the following suggestions :—

A subsidy be given to handloom weavers at the rate of two annas per rupee of their wages.

Loans should be given to handloom factory owners on a long-term basis.

Calendering plants, sizing institutes and dyeing institutes should be established for the benefit of the handloom industry in Malabar.

My intention in calling the attention of the Hon. Minister to this matter is to make him give the correct figures about the allotments made to Malabar district and to request him to implement the recommendations of the Handloom Workers' Union and the handloom owners in Malabar.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Mr. Speaker, Sir, I would like to make the following statement with reference to the point raised by the hon. Member.

The Government of India are extending financial assistance to the State Governments from the Cess Fund for the development of handloom industry on well defined general principles. Such financial assistance has been received during the last three years from 1953-54 and proposals for such aid during 1956-57 have also been sent to the Government of India. The main lines of development of handloom industry as outlined by the All-India Handloom Board are the following :—

- (a) Enlistment of weavers into the co-operative fold;
- (b) Provision of working capital to weavers' co-operative societies with a view to ensure continuous work for the weavers;
- (c) Promotion of sales of handloom cloth by sanction of rebate on retail and wholesale sales of handloom cloth;
- (d) Publicity and propaganda;

14th August 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

- (e) Promotion of quality production of handloom cloth; and
- (f) Setting up of co-operative spinning mill.

The needs of the several districts in the State under each of the above items are assessed with reference to the local conditions and the funds allotted to this State from the Cess Fund by the Government of India are distributed among the districts on an equitable basis. I shall now explain how, during the past few years, the Cess Fund schemes have been progressing in the Malabar district.

The total number of looms fixed as target for enlistment in the Malabar district was 2,888 for the years 1954-55 to 1956-57. Up to 30th June 1956, 2,218 looms had been admitted into the weavers' co-operative societies, leaving only a balance of 670 looms. There were only 40 weavers' societies in the district with a membership of 6,451 at the beginning of the Cess Fund schemes in 1953-54. There are now 51 societies with a membership of 8,570. Adequate inducement to the weavers to become members of co-operative societies is extended by way of interest-free loans towards share capital. In the Malabar district, Rs. 55,197-8-0 was allotted for disbursement of share capital loans during the last three years. It has been possible to disburse only Rs. 14,344-6-0 out of this amount. Progress in this direction has not been as satisfactory as in the other districts, as the condition of the handloom weavers in the Malabar district is peculiar. In this district, handloom industry had developed on a factory system under capitalists, reducing the weavers to the status of coolies. The response from these workers to become members of co-operative societies had not been good. Latterly, with the closure of some of the handloom factories, due to labour disputes, a novel experiment of making such workers also as owners of the factory on a co-operative basis was devised.

10-20
a.m.

The Madras State Co-operative Bank and the District Co-operative Banks are the agencies through which the loan from the Cess Fund towards working capital of the weavers' societies is disbursed. Out of a sum of Rs. 108.20 lakhs placed at the disposal of the Madras State Co-operative Bank for all the districts in the State, it allotted Rs. 3.45 lakhs to the Malabar Central Co-operative Bank, with reference to the number of looms admitted into the co-operative fold. Actually, the Malabar Central Co-operative Bank made available to the weavers' co-operative societies a sum of Rs. 4.70 lakhs from the Cess Fund and its own resources.

The total sum spent by way of subsidy to recoup rebate allowed on sales of handloom cloth in the State up to date is about Rs. 110 lakhs. A sum of Rs. 4.63 lakhs was disbursed as subsidy to recoup rebate allowed by the weavers co-operative societies, consumers societies, etc., in the Malabar district on wholesale and retail sales of handloom cloth. Malabar district has had its due share with reference to actual sales.

On 30th June 1956, 3 Sales Emporia and 19 Sales depots were functioning in the Malabar district with help from the Cess Fund.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th August 1956]

A Marketing Officer, with his headquarters at Kozhikode, attends to the procurement of good produced by the weavers societies in the district. A Mobile Van is being maintained under the Marketing Officer to arrange for the conduct of propagation and intensification of sales in shandies, fairs and festivals and in interior places. In one Society, viz., the Puduppanam Weavers' Society, a Hawker, subsidised from the Cess Fund, has been appointed to promote the sale of handloom cloth by house to house visits. The sale by Hawkers is an experiment, which will be extended to more societies after some experience.

Six pattern making units were sanctioned for the entire State to promote quality production of handloom cloth. One of these units is at Cannanore on the Malabar district. It has produced samples worth Rs. 16,300 up to 30th June 1956.

Improved appliances and accessories in the shape of 677 reeds, four take-up motion attachments and two pedal looms have been supplied to weavers societies in the district. The free services of Dyer Supervisors have been given to two weavers societies in Malabar.

Proposals for setting up a Co-operative Spinning Mill at Cannanore are under active consideration. The promoters of the Spinning Mill have been asked to raise an initial share capital of Rs. 10 lakhs by the reorganisation of the now defunct Cannanore Producer-cum-Consumer Co-operative Society. The balance of share capital and working capital required would be provided from the Cess Fund and by the Industrial Finance Corporation. The working of the Spinning Mill will ensure supply of quality yarn at reasonable prices to handloom weavers and will also act as a stabilising factor in regard to price level of yarn in the locality.

I have mentioned it earlier that owing to the peculiar condition of the handloom worker in the Malabar district much progress could not be made in the enlistment of looms in the co-operative fold in the district. The closing of several handloom factories, two years back, resulted in large scale unemployment among handloom workers in the district. The Government decided to try an experiment of setting up handloom factories on a co-operative basis consisting of persons who were thrown out of work from the private handloom factories. Two factories which had closed down, one at Thottada and another at Chowa were converted into handloom industrial co-operative with financial aid from the Cess Fund. The member-workers are the owners, eliminating capitalists and steady work with regulated wages is assured. A system of bonus on wages earned is also provided for in the scheme. The weavers are given share capital loans to become members and working capital loans are also disbursed. In the initial stages, staff from the Co-operative Department is employed to assist the Board of Directors to run the Industrial Co-operatives on sound lines. An interest free loan of Rs. 68,690 to the Kausalya Industrial Co-operative at Thottada and

14th August 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

an interest free loan of Rs. 43,612-8-0 to the Lokanath Industrial Co-operative at Chowwa have been granted from the Cess Fund. It may be mentioned here that this experiment is the first of its kind in the whole of India. The working of the two Industrial Co-operatives during the past one year and more has justified the expectations. The average monthly income of the worker at Chowwa is Rs. 45 to Rs. 60 and the average monthly income of the worker at the other Co-operative is Rs. 55, which is likely to go up to Rs. 75 and more in due course.

Till recently, it was considered that only displaced workers from the handloom factories could be formed into industrial co-operatives. The All-India Handloom Board have since decided that any group of weavers could be formed into Industrial co-operatives and the usual forms of assistance from Cess Fund would be available to them also. Steps are being taken to form a few more industrial co-operatives in Malabar in the near future.

It is evident from what has been narrated so far that the interests of the Malabar district in the matter of development of the handloom industry has not been overlooked. If it has not been possible to achieve better results, it is not due to the neglect on the part of the Government or of their officers but on account of the special features of the industry in the area.

With reference to the Second Five-Year Plan, I have had a discussion with the Union Minister for Commerce and Industry. I may tell hon. Members that already arrangements are made to make a separate allotment under the Second Plan for the benefit of handloom weavers.

DR. K. B. MENON : Sir, may I ask for information a question arising from the statement?

MR. SPEAKER : This is not in order. But if the Hon. Minister has no objection, I have no objection either.

DR. K. B. MENON : Sir, from the statement made by the Hon. Minister, I understand that Malabar is not able to avail fully of the benefit of the Cess Fund because of the peculiar characteristic of the organization of the industry in Malabar. Have the Government any scheme to overcome this difficulty or if the Government have no scheme, will they think of one so that Malabar may avail of the full benefit of the Cess Fund due to her?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The policy and programme are laid down by the All-India Handloom Board and they are approved by the Government of India. This is how the Cess Fund is being administered. With reference to the remedy for the peculiar characteristic of Malabar district handloom weavers, I have already stated that one method that had been followed and adopted was the formation of industrial co-operatives. Two industrial co-operatives have been working very satisfactorily. There are proposals to form more of them.

[14th August 1956]

III.—SITTINGS OF THE HOUSE.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, in view of the fact that hon. Members of this House will have to attend the functions in connection with the President's visit to the City, may I suggest that to-day we sit till 1-30 and there need be no sitting in the afternoon? Except for the non-official day, I suggest that sittings may be in the morning between 8-30 and 1-30 and no sitting in the afternoon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : To-day we may sit till 1 o'clock. There need be no afternoon sitting. On the 16th also we may sit from 9 a.m. to 1 p.m. On Saturday we will sit from 9 to 1 for transacting official business. If necessary, we may sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. and allot two hours for non-official business.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Timings for the last day's sitting, we shall reserve for decision later on.

MR. SPEAKER : It is agreed that to-day we sit till 1 o'clock and hereafter from 9 a.m. to 1 p.m.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955
(L.A. BILL NO. 39 OF 1955).

10-30
a.m. **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** Mr. Speaker, I beg to move—

“That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration.”

In doing so, I wish to point out that the Bill seeks to rectify certain defects observed in the working of the Madras General Sales Tax Act and also to adopt certain provisions from the Sales Tax enactments of other States which are likely to be helpful. The Select Committee, after hearing representations from various Chambers of Commerce, Merchants' Associations and individuals, has subjected the Bill to a careful scrutiny and has made certain changes in them. The most important among the changes are the following :—

(1) Not to give retrospective effect to clause 3 and not to reduce the turnover limit for the higher rate of tax from Rs. 25,000 to Rs. 20,000 as originally proposed in that clause but to make also places where drink alone is sold, liable to the higher rate of tax.

(2) Not to enhance the rate of tax on bullion and specie from $\frac{1}{4}$ per cent to $\frac{1}{2}$ per cent as originally proposed in clause 4.

(3) Amendment to clause 6 retaining the existing second proviso under section 8 of the main Act, allowing commission agents to make certain deductions for insurance, transport, etc.

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

(4) The amendment to section 10 of the main Act has been modified so that any amount due to the Government may be only a charge and not a *first* charge on the properties of the defaulter and also providing that the amount due shall on application to any Magistrate, be recoverable by such Magistrate as if it were a fine imposed by him. The proposed section 10 also provides that any stay order granted by an appellate authority should have the effect of staying the collection proceedings under that section.

(5) Providing, in new section 10-A, on the analogy of the Income Tax Act, that, if a person objected that no amount was due by him to the assessee, no proceeding should be instituted against him.

(6) Omission of the provisos, proposed to be inserted in sections 11, 12 and 12-A, stating that the appellate authority shall not grant a larger concession than payment of tax in instalments when only personal security is offered.

(7) Dropping of the proposal to substitute a new section, for section 14 conferring powers on the Commercial Taxes Department officials to seize accounts, etc., of the dealers and to stop goods vehicles for examining their contents.

(8) Reduction to Rs. 200 of the maximum amount of fine leviable in respect of some of the offences referred to in the new section proposed to be substituted for section 15.

(9) Addition of a provision in section 19 that all rules and notifications under the Act shall be placed on the table of both the Houses of Legislature.

Subsequent to the final decision on the various amendments proposed to the various clauses, the department have examined the various provisions and they have made certain suggestions. In regard to the substitution of a new proviso proposed in clause 3 of the Bill, for the proviso to section 3 (1) of the Sales Tax Act, I may mention here that it will remove a defect, pointed out by the High Court in a recent case, that the existing proviso violates the guarantee of equal protection of laws under Article 14 of the Constitution, inasmuch as it makes an arbitrary distinction between dealers in articles of food and drink sold in hotels, boarding houses and restaurants and the dealers in the same articles in other places. In view of this decision, it has become necessary to give retrospective effect to the new proviso, as otherwise Government may have to refund the difference between the tax at the higher rate of 4½ paise in the rupee collected so far under the existing proviso and the tax at three paise which only will be admissible if the proviso is not validated with retrospective effect. Official amendments for this purpose will be moved by me when the Bill is discussed clause by clause.

[Sri C. Subramaniam] [14th August 1956]

In clause 2 (iii) (b) of the Bill, it is proposed to omit Explanation (2) to section 2 (h) of the Sales Tax Act and to insert in its place another explanation. The omission of Explanation (2) to section 2 (h) was proposed, as it was considered that the proposition found therein was in conflict with certain decisions of the Supreme Court. But, it is since found that the Supreme Court decisions have not settled anything finally or clearly and that they are not, in any case, against the proposition contained in the Explanation. It is therefore considered that the explanation can remain and that the new explanation proposed may be inserted as Explanation (3) to section 2 (h). An official amendment for this purpose will also be moved when we take the clauses for consideration.

Hon. Members are aware that the Select Committee has thoroughly scrutinized this Bill, particularly with reference to the additional powers which the department wanted to have in respect of search, seizing of accounts and stopping of goods vehicles. There were strong representations against these particular provisions and the Select Committee came to the conclusion that they could be dropped particularly when the entire sales-tax administration with reference to the effective imposition of the tax and stopping evasion was proposed to be reviewed. There is under consideration a proposal to appoint an All-India Committee to go into all these matters and make recommendations to the State Governments for taking up effective action. In view of this, the Select Committee thought that it would not be proper even before such a thorough examination to include provisions which would give greater powers to the departmental officers for seizing of accounts, stopping of goods vehicles and so on. That is why provisions relating to these have been removed. All these provisions against which there were objections by the commercial and business communities have been removed now. So, we are now having only such provisions which are absolutely necessary to get over the difficulties created in the working of the Act and the defects pointed out in certain judicial pronouncements. Thus, this becomes almost a formal amending Bill which is not of a controversial nature. Therefore, I hope that this House will give its whole-hearted support to this amending Bill. It is under the consideration of the Government to see that this sales-tax administration is overhauled in such a way that there is no harassment, unnecessary harassment of persons who have got to pay this tax. I do realise, as far as the commercial community is concerned, where the objection lies. They say that they have been put to all kinds of harassment. The Government will always take steps to see that this harassment is stopped. But, in certain cases, what is even a legitimate action by an official is represented to be harassment, particularly by those who are the offending parties. In all such cases, I am sure the sympathy of this House and also the support of the Government should be in favour of the officials who have been acting according to law. There should not be any misplaced sympathy for those who evade the law. Those who evade law must

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

be dealt with according to the provisions of the law. In this respect, our sympathy should be with the officials. This would give satisfaction particularly to those who collect this tax and pass it on to the Government.

It is not in the interest of the Government itself to leave any discontent in the business community or the trading community. Only from that point of view, I urged this aspect of the matter before the National Development Council that an All-India body should go into it and scrutinize the various provisions of the Act and also the working and the administration of the Act. Because if we appoint our own officials they go in the same old groove and they are unable to find out or appreciate the defects and the various difficulties arising in the administration of the Act. That is why a scrutiny by an independent All-India authority, perhaps with the assistance of a foreign expert also, will be helpful in reorganizing this administration in such a way as to see that there will be an effective stoppage of all evasions and, at the same time, there will not be unnecessary harassment also. But as far as this Bill is concerned, this is only taking into account the various defects pointed out in the various judicial pronouncements and also certain obvious defects pointed out by the department. Therefore, I hope hon. Members, while making their speeches, will refer only to the various aspects of the matter mentioned in the provisions of the Bill. If necessary they may point out other aspects also which we may have to consider. But as far as the provisions in the Bill as submitted by the Select Committee are concerned, I respectfully submit that they are to a certain extent unexceptionable and if any amendments are put forward, certainly I am prepared to consider them on their merits.

10-40
a.m.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration.”

The subject is now open for discussion.

SRI K. T. RAJU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! இந்த விற்பனை வரியின் 3-வது திருத்த மசோதா, ஏற்கனவே இந்த சபைக்குமுன் வந்து, இது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகிற நேரத்தில், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள், அன்றைக்கு இந்த 3-வது திருத்த மசோதாவில் இருந்த முக்கியமான ஷரத்துக்களில் இருக்கக் கூடிய, பல கெடுதலான அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தச் சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள் என்பது மட்டும் அல்லாமல், வெளியில் இருக்கக் கூடிய வியாபார ஸ்தாபனங்களும், அந்த வியாபார ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த பல பிரமுகர்களும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, இந்தப் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு முன்னால் அவர்கள் சாட்சியங்கள் கொடுத்து, பொறுக்குக் கமிட்டியில், நம்முடைய சபையிலிருந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களோடு, இந்தக் கமிட்டியில் உட்கார்ந்து, நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, மசோதா எந்த நிலையில் இந்த சபைக்கு வந்ததோ அந்த மாதிரி அல்லாது, செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போயித் திரும்பவும் விவாதத்துக்கு வருகிற நேரத்தில், பல முக்கியமான,

[Sri K. T. Raju]

[14th August 1956]

மோசமான அம்சங்கள், ஷரத்துக்கள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்த்து, நாங்கள் உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைக்கிறோம். காரணம், இந்தச் சபையில், இந்தத் திருத்த மசோதா வந்த நேரத்தில், பல விஷயங்களை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டினோம். வியாபாரிகள் சமூகத்தைச் சார்ந்த பல முக்கியமான ஸ்தாபனங்களும், நபர்களும், இதில் இருக்கக் கூடிய இவ்வளவு மோசமான ஷரத்துக்கள் அப்போதே சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டால், எப்படி இந்த வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏற்கனவே விற்பனைவரி அதிகாரிகளும், அந்த டிபார்ட்மென்டைச் சேர்ந்தவர்களும் பலவிதமான கஷ்டங்களும் தொல்லைகளும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், இன்னும் புதிய கஷ்டங்களைக் எப்படி அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். முக்கியமாக, இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில், இந்த உண்மையை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ததை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். நீலகிரியில் இந்தக் கேடு, குறைகள் நீங்கியது, உதகமண்டலத்தில் இருக்கும்படியான குளிர்ச்சியான சூழ்நிலை காரணமாய் இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படியோ, இந்த செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள், இதில் நல்ல கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இதிலே, அரசாங்கம், மற்ற மசோதாக்களின் ஷரத்துக்களில் தகராறு வருகிற நேரத்தில் விட்டுக் கொடுக்காமல் போராடுகிற மாதிரி அல்லாது, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் இருக்கிற தவறான, அல்லது வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும்படியான, அந்த ஷரத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து விடவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் கூறிய யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு, இன்றைய தினம் இந்த மசோதா நல்ல முறையில் வந்திருப்பதைக்கண்டு, உண்மையில் நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

இதே நேரத்தில், ஒரு விஷயத்தை நான் இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே, வியாபாரிகளுக்கு எப்படி இந்த விற்பனைவரி இலாகா அதிகாரிகள் பலவிதமான கஷ்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எப்படி அவர்கள் மரியாதைக் குறைவாக நடத்தினார்கள் என்று பல குற்றச் சாட்டுக்களை வியாபாரிகள் கூறிவந்தது உண்மை என்பதை மறுக்கமுடியாது. இன்றைய தினம், அரசாங்கமானது இந்த வியாபாரிகளின் யோசனைகளையும், அனுபவங்களையும் மதிக்கும்படி அடிக்கடி சபையில், இந்த தரப்பில் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் தரப்பிலும் கூட, அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தால், இந்த வியாபார சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பொது மக்களிடமிருந்து விற்பனை வரியை வசூலிக்கும், சம்பள மில்லாத கலெக்டர்களாக இருக்கிறார்களே, உண்மையில் அவர்களுக்கு நாம் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கின்றோமே, அந்தக் கஷ்டங்களைப் பரிசீலித்துப் போக்கவேண்டும் என்று நாம் எடுத்துக் காட்டியதற்குப் பிறகு, ஓரளவு சர்க்கார் இதற்குக் கவனம் செலுத்தியதாகச் சொல்லலாமே தவிர, பூரணமாக, இந்த வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி இலாக்கா மூலம் கொடுக்கின்ற சகல கஷ்டங்களும் தீர்ந்து விட்டது, இனி அவர்கள் அதிகாரிகளால் கொடுமைய்படுத்தப்பட மாட்டார்கள், எவ்வித தொந்தரவும் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று இன்னும் அந்த அளவுக்கு எனக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. ஆயினும், இது கஷ்டங்களைத் தீர்க்கும் படியான அளவில் கால்வைத்திருக்கிறார்கள், இது மேலும் முன்னேறவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து.

சாட்சியம் சொன்ன வியாபாரிகள் 3-வது திருத்த மசோதாவில் இருக்கக் கூடிய மோசமான ஷரத்துக்களை பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. பொதுவான சில அம்சங்களையும் குறைகளையும் இந்த பொருளுக்குக் கமிட்டியின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, மொத்த விற்பனைக்கான தொகையைப் பற்றி ஒரு விவாதம் நடந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே, நமது சபையில் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். Turnover மீது வரி போடப்படும் தொகை, ரூ. 10,000 என்று போடப்பட்ட உத்தரவு, ஏற்கனவே, யுத்தத்துக்கு முன்பு இருந்த

14th August 1956]

[Sri K. T. Raju]

விவ்வாசியை அனுசரித்து, அந்த தொகையை நிர்ணயித்திருக்கலாம். அப்போது அந்த விற்பனை வரி சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இன்றைக்கு விவ்வாசி உயர்வு பல மடங்கு உயர்ந்து விட்ட காரணத்தால், இன்றைய தினம், அந்த விற்பனை வரித் தொகையை, வருஷத்தில் இதே தொகை என்று நிர்ணயித்து இருப்பது நியாயமல்ல, நடை முறைக்கும் ஏற்றதல்ல, ரூ. 10,000 என்று இருப்பதை, குறைந்தது ரூ. 30,000 என்று இருந்தால் தான், சாதாரண சிறு வியாபாரிகள் வரிவசூலித்து கணக்கில் வைக்க முடியும். வியாபாரிகள் என்றால், பல லட்சக் கணக்கில் வியாபாரம் செய்வோர் மட்டும் வியாபாரிகள் அல்ல. சாதாரணமாக, ரூ. 5,000, 10,000 என்று போட்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் கூட, வருஷத்தில் 30,000 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்ய முடியும். ஆகையினால், அப்படிப்பட்ட சின்ன வியாபாரிகள் இப்போது, 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று விற்பனை செய்யக்கூடிய வியாபாரிகள், தாங்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு அதற்கான வசதியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பொருளுக்குக் கமிட்டியில், இந்த Bill வந்தபோது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார், "இந்தக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் ரொம்பம் அவசியம், அந்தப் பழக்கம் உன்னதமானது" என்று சொல்லியிருக்கிறார். வாஸ்தவம், ஆனால், இன்றைக்கு, இந்த வியாபாரத்தறையில் சம்மந்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய சின்ன வியாபாரிகள், அவர்களுடைய எண்ணிக்கை தான், இந்த ராஜ்யத்தில் அதிகமானது. ஆகவே, இந்த turnover, ரூ. 10 ஆயிரம் என்னும் தொகை உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சாதகமானது அல்ல, ஆகவே, குறைந்தது ரூ. 30 ஆயிரம் என்று விற்பனைத் தொகை இருக்கவேண்டும் என்று, நாம் நம்முடைய சபையில், திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால், உண்மையிலேயே, இதைச் சின்ன வியாபாரிகளுக்கு நாம் பெருத்த அளவில், உதவி செய்யவர்களாக ஆவோம். ஆகையினால், இந்த மசோதாவுக்கு அது சம்மந்தமில்லை என்று இருந்தாலும் கூட, இந்தப் புது திட்டத்திலாவது செய்யும்படி, நான் சர்க்காருடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் நாம் மேலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இன்றைய தினம், அகில இந்திய ரீதியில் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக, பல தனிப்பட்ட கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும் நடைமுறையில் ஏற்படக் கூடிய தவறுகளையும் திருத்துவதற்கான முயற்சி செய்யப்படுவது கண்டு உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனாலும் வியாபாரிகளின் தொல்லைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையை இன்னும் பல விஷயங்களை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது அல்ல. ஹோட்டல் முதலாளிகள் விஷயத்தில் பொருளுக்குக் கமிட்டியில் வியாபாரிகள் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க, ஏற்கனவே எவ்வளவு இருந்ததோ அதே 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வரி விகிப்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மாதிரி, தங்கம், பவுன் இவைகளின் விற்பனை வரி 4 அணுவாக இருந்தது, 8 அணு ஆக்க வேண்டுமென்று திருத்த மசோதாவில் இருந்தது. ஆனால் அதே 4 அணு நிலைமைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் எந்த அளவுக்கு இந்த வியாபார சமூகத்தார் உண்மையில் அவர்கள் தங்கள் கஷ்டங்களையெல்லாம் பொருளுக்குக் கமிட்டியில் சாட்சியம் சொல்லியிருக்கிறார்களோ, இந்த மசோதாவுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதிருந்தாலும் கூட, அந்த விஷயங்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் பரிசீலனை செய்து அதற்கான பரிசீலனைத் தேட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக முடியவாக எப்போது இந்தக் கஷ்டங்கள் தீரும் என்றால், இந்த வியாபாரிகள் எடுத்துச் சொன்ன குறைகள் போகும்மென்றால், எப்போது எல்லாம் பொருள்களுக்கும் ஒரே முறையில் ஒரே விதமாக ஒருமூனை வரி வசூலிக்கச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறதோ அப்போதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்களும் தொந்தரவுகளும் கஷ்டங்களும் தீருமெயல்லாது, ஏதோ ஒரு பரிசீலனையாகத் தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பொருளுக்கு

[Sri K. T. Raju]

[14th August 1956]

கமிட்டியில் அரசாங்கம் இந்த மோசமான ஷரத்துக்களை நீக்கி, இந்த அளவுக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த அளவுக்கு, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

10-50
a.m.

* SRI N. K. PALANISAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த மசோதா சட்டமாகக் கொண்டு வருவதை நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்த மசோதா* கொள்கைக்கு விரோதம் என்பது அல்ல, இதில் ஒரு விதமான கொள்கையும் கிடையாது, அதில் அர்த்தமும் கிடையாது, ஏனென்றால், ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், ஏற்கனவே இப்படியிருக்கக் கூடிய சட்டம் இருக்கின்றது, அதையும் திருத்தி இருக்கின்றார்கள். இன்னொரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் Constitution-க்கு விரோதமாக இருக்கின்றது. ஆனால், இப்போது திருத்தி யிருந்தாலும் இன்று இருக்கக்கூடிய Constitution-ல் Commerce of Sales பிரகாரம் அதைத் திருத்தி, இப்போது மறுபடியும் பல ஏஜெண்டுகளையும் Broker களையும் சேர்த்து இருப்பதால், அது Constitution-க்கு விரோதமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஆபத்தானதாக இருக்கலாம் என்ற கருத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுவதற்கு முன் வர வேண்டும். ஆகவே இதில் ஒரு விதமான அர்த்தமும் இல்லை.

சர்க்கார் ஏன் இம்மாதிரியான மசோதாவை முதலில் கொண்டுவந்தது? வியாபாரிகள் சரியாக கணக்கு வைத்துக்கொள்வது இல்லை, கணக்கை ஒளித்து விடுகிறார்கள், ஆகவே, சர்க்கார் வசூல் செய்ய முடிவது இல்லை, அதனால் இருக்கும் சட்டத்தைக் கடுமையாகத் திருத்தி அவர்களிடம் அதிக வருமானம் பெறவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் அனைவரும் மாகாணாடு மூலமாகவும், ஹர்த்தால் மூலமாகவும் பெரிய கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதன் காரணமாகவும் இன்று சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டு திருத்தத்தைக் கைவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி சந்தோஷம் அடையத்தான் வேண்டும்.

அதேசமயத்தில் சாதாரண வியாபாரிகளின் நிலைமை சீர்திருந்தி இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இரண்டாயிரம் ரூபாய் முதல் மூவாயிரம் ரூபாய் வரை முதல்து வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் ஜனங்களிடம் வசூல் செய்து சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பதில்லை. சொந்தப் பணத்திலிருந்து சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய item of expenditure ஆனால், பெரிய வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை ஜனங்களிடமிருந்து வசூலித்து சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். சிறிய வியாபாரிகள் தங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் வந்தால் கூட முனிசிபல் செலவு, சிப்பந்திகள் செலவு, கடை வாடகை முதலியவைகளைக் கொடுத்து, சர்க்காருக்கும் வரி கொடுக்கும்போது கண்டிப்பாக சர்க்காரை ஏமாற்றினால்தான் கடையை தொடர்ந்து நடத்தமுடியும். சர்க்காருக்கு வரியைக் கொடுத்துவிட்டால் பணம் மிச்சம் இருக்காது; கடையைத் தொடர்ந்து நடத்தமுடியாது.

ஒரு நாளைக்கு ஏதோ 60 ரூபாய் வியாபாரம் ஆய்விட்டால், விற்பனை வரி அதிகாரி அதைப் பார்த்தவுடன் தினத்திற்கு 60 ரூபாய் வீதம் 365 நாட்களுக்கும் கணக்குப்போட்டு வருஷத்திற்கு இரண்டாயிரத்திற்கு மேல் வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். வருஷத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் “டர்ன் ஒவர்” என்று வியாபாரி கணக்குக் கொடுத்தால் “அது தப்பு, இது தப்பு” 20 ஆயிரத்திற்குமேல் வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்லி, ஏராளமான வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இதில் ஒரு அதிசயம் என்னவென்றால், ஒரு வியாபாரி இந்த வருஷம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆயிருக்கிறதென்று சொல்லி, அதன்படி வரி செலுத்துவிட்டால், அடுத்த வருஷமும் இதே கணக்குப்படிதான் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்

14th August 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

படுகிறார்கள். அடுத்த வருஷம் ஐயாயிரம் ரூபாய்தான் வியாபாரம் ஆனாலுங்கூட, 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் ஆயிற்று என்று விற்பனை அதிகாரிகள் வரி வாங்கவேண்டிய நிலைமை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இம்மாதிரி பலவிதமான மோசங்கள் இருக்கின்றன. இன்று அது கைவிடப் பட்டிருக்கிறது.

தரக்கள் ஒருவரிடத்திலிருக்கும் விவசாயப் பொருள்களை இன்னொரு வருக்குத் தேவையாக இருந்தால், அந்த நபருக்கு “இன்ட்ரப்யூஸ்” செய்வார்கள். அதற்காக ஏதாவது ‘ரெம்யூனரேஷன்’ கிடைக்கும். அதை வியாபாரம் என்று சொல்ல முடியுமா? அவர்களையும் வியாபாரி என்று சொல்லி அவர்களிடமிருந்து வரி கேட்பது நியாயம் அல்ல.

ஒரு இடத்தில் விவசாயப் பொருள்கள் விளைகிறதென்றால், அதை ஒரு ஆளிடம் கொடுத்து பக்கத்திலிருக்கும் கடையில் போட்டுவிட்டு வரும் படி அனுப்பினால், அந்தக் கூலி ஆளையும் ஒரு வியாபாரி என்று சொல்லி, அவனிடம் வரி வசூலிக்கும் நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருக்கும் ஒரு எம்.எல்.ஏ. சர்க்காருடைய ஹாஸ்டலை வைத்து நடத்தி வருகிறார். 1951-ம் வருஷம், அரிசி போன்றவைகளை ஸ்பீனா செய்வதற்கு கண்டிராக்டர் கிடைக்கவில்லை. கலெக்டருடைய விசேஷ அதிகாரத்தில் எம். எல். ஏ. அவர்களையே அந்த ஹாஸ்டலுக்கு வேண்டியதை நேரடியாக வாங்கிக்கொள்ளும்படி சொல்லி விட்டார். இரண்டு வருஷம் கழித்து விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அவரிடம் போய், முப்பதினாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆகிறது என்றும், அதற்காக வரி கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். டி.ஷி.டி.ஓ., லி.டி.ஓ. யாருக்கு எழுதியும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. எந்த எம்.எல்.ஏ.-யும் சர்க்காருடைய கண்டிராக்டராக இருக்கமுடியாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவில் காணிப்பட்டி என்னும் இடத்திலிருந்து திருச்சிக்கு வண்டியில் கருப்பட்டி எற்றிக்கொண்டு போனால், அந்த வாடகை வண்டிக் காரனையும் வியாபாரி என்று கருதி, அவன் வருஷத்திற்கு இருபதாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்திருக்கிறான் என்று சொல்லி வரி போட்டிருக்கிறார்கள்.

இம்மாதிரி சாதாரண வண்டிக்காரர்களுக்கும் வியாபாரத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அவர்களிடமும் சர்க்கார் வரி வாங்க வேண்டுமென்று போட்டிருப்பது நியாயமாகாது. இதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்றையதினம் சர்க்கார் ஓரளவு நிறுத்தி வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் வியாபாரிகளின் கிளர்ச்சிதான். இந்தத் தொந்தரவுகளெல்லாம் இருக்கக்கூடாதென்றால் ஒருமுனை வரியைக் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் மத்திய சர்க்காரும் பல கட்ட வரியைவிட ஒரு கட்ட வரியே நல்லது என்ற முறையில் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். வரி விசாரணைக் கமிஷன் ஒரு முனை வரியை கடைசி கட்டத்தில் போடுவதா, முதல் கட்டத்தில் போடுவதா என்று ஆராய்ந்துவருகிறார்கள். கடைசி கட்டத்திலும் போடலாம், முதல் கட்டத்திலும் போடலாம். உதாரணமாக வெளிநாடுகளிலிருந்து மெஷினரி சாமான்கள் இறக்குமதியாகின்றன. நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால், வெளிநாடுகளிலிருந்து சாமான்கள் இறக்குமதியாகும்போது அந்த இடத்திலேயே மொத்தமாக வரியைப் போட்டுவிடவேண்டியது. சாமான்கள் துறைமுகத்தில் ஒரு இடத்தில் இறக்குமதியாகும். அதன்பிறகு நாட்டின் பல பாகங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். இப்படியாக 5 ஸ்டெப்கள், 7 ஸ்டெப்கள் கைமாறிக் கொண்டேயிருக்கும். இத்தனை கட்டங்களிலும் வரி போடுவதென்றால், மிகவும் சிரமான காரியமாக இருக்கும். முதல் இம்போர்ட்டிமே எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வரி போட்டுவிட்டால் சர்க்காருக்கு வரி நஷ்டமாகாது. பண்டங்கள் கைமாறிக்கொண்டு இருக்கும் ஒவ்வொரு “ஸ்டேஜ்” ஜிலும் வரி போடுவதைவிட முதல் கட்டத்திலேயே ஒரேயடியாகப் போட்டு விடலாம்.

[Sri N. K. Palanisamy] [14th August 1956]

வங்காளம், பீகார் போன்ற இடங்களிலிருந்து ஏராளமான நிலக்கரி இங்கு வருகிறது. மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்து அவரை, உருந்து எண்ணெய் வித்துக்கள் முதலியன நம் மாகாணத்திற்கு வருகின்றன. பம்பாய் ராஜ்யத்திலிருந்து மெஷினரிகளும், பிளாஸ்டிக் சாமான்களும் நம் மாகாணத்திற்கு வருகின்றன. இங்கே ஒரு ஏஜெண்டாக இருந்தாலும் சரி, டீலர்கள் இருந்தாலும் சரி, யாருக்கு வருகிறதோ அவரிடமிருந்து அந்த வரியை வாங்கி விடவேண்டும். அங்கிருந்து 5 ஸ்டெப்கள், 7 ஸ்டெப்கள் போகலாம். அதை வரில்லாம் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக அந்த முதல் டீலரிடமே வரிபோட்டு வாங்கிவிடவேண்டும். உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பின்னி துணி ஐந்து இடங்களுக்கு போய்க்கொண்டிருந்தால், ஐந்து இடத்திலும் வரி போடப்படுகிறது. அதை நிறுத்தி, ஐந்து இடத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வரியை யெல்லாம் சேர்த்து முதல் கட்டத்திலேயே போட்டுவிடலாம். உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சாதா ரண வியாபாரிகளையும் துன்பப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இங்கிருந்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடிய உணவுப் பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்த பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி, நம் தேவை போக எஞ்சியவை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகும்போது, அந்தக் கடைசி கட்டத்தில் வரி போட்டுவிட முடியும். இம்மாதிரி போட்டால் கஷ்டம் இருக்காது. லிப்சுக்கணக்கான டீபாய்களை ஆப்சர்களுக்காக செலவு செய்து கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 22 குமஸ்தாக்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 5 குமஸ்தாக்கள் இருந்தால் போதும். 7 ஸ்டெப் போவதென்றால் 7 அதிகாரி வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய வேலையை சூப்பர்வைஸ் செய்வதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று மேற்பார்வை யாளர்கள் வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் பணம் விரயமாவதோடு கூட, ஜனங்களுக்கும் துன்பம், வியாபாரிகளுக்கும் துன்பம். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. ஒருமுறை வரி போட்டால் வியாபாரிகள் ஏமாற்றி விடுவார்களோ என்று சர்க்காருக்குப் பயமாக இருக்கலாம். யாரும் ஏமாற்றிவிடமுடியாது. இங்கிலாந்து போன்ற பல தேசங்களில் இந்த முறை தான் இருக்கிறது. “பரீட்சை டாக்ஸ்” என்று இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான குழப்பமும் கிடையாது. யாரும் குழப்பமாவது கிடையாது. இம்மாதிரி ஒருமுறை விற்பனை வரி ஏற்பட்டால் ஜனங்களுக்கும் செளகரியமாக இருக்கும். கடைசி கட்டத்திலோ முதல் கட்டத்திலோ அதிகமாகப் போட்டால்கூட எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

11 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, in Jeleting some of the oppressive provisions contained in the original Bill the Government have stolen a march over the Opposition. We have no illusions about the soft corner which this Government have got for big business community and vested interests. Of course it is good in matters of oppression we do not make any distinction between the rich and the poor.

Sir, with respect to questions connected with sales tax it was being answered that this Government was wedded to multi-point sales tax to avoid evasion and that they were intending to introduce the system of single-point sales tax in cases where evasion was difficult. But there is another question. This multi-point sales tax itself when it leads to payment of tax at five or six or even larger times the tendency for evasion is inherent. Therefore, the introduction of single-point sales tax and its enforcement strictly would itself be an inducement to do away with evasion.

We are not opposed to sales tax officers being justly strict but we are opposed only to unjust harassment. About unjust harassment that is being meted out, even the Taxation Enquiry Commission has commented it. In regard to this matter, they have stated

14th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

that " officers who administer this law have no creditable record ". It may be that they are discharging difficult obligations. But at least sometimes they are deliberately unjust. We have heard of instances where they go to petty shop-keepers or even tea shop-keepers and take away all their records while they will not dare to find out the records and the true nature of the transactions of persons who deal in lakhs and lakhs of rupees. That is what we are opposed to. I am sure the policy of the Government in introducing single-point sales tax on at least some of the articles will progress and ultimately this Government will introduce this system on all articles.

Sir, as has been pointed out by the previous speaker, I have my own doubts in including under the definition of " dealer " commission agent, broker, *del credere* agent or such other category of persons. The High Court has held that any transaction is not a sale simply because the Legislature has stated that it shall be so without assigning any reason. This matter may again go to the Court and it is likely that the provision may be declared *ultra vires* or invalid. Of course it is left to the Government to amend this provision suitably or not, and I am only expressing my fears and apprehension in the matter.

Then, Sir, the Hon. Minister pointed out that he is introducing an amendment to apply certain provisions of the Act retrospectively. This matter was considered at the Select Committee meetings and as it was considered that giving retrospective effect would lead to complications it was considered not necessary. Of course the Hon. Minister stated that there had been collections made under provisions which had been declared invalid. If that were so, the retrospective provision must affect only cases wherein collections have already been made. Otherwise it would be open to the Government to make collections even in cases where they have not already been made. We need not incorporate some provisions in the enactment giving powers to the Government to collect taxes and then ask the Government, under their rule-making powers, not to collect taxes. (Interruption from the Hon. Minister for Finance.) My feeling is that the expert knowledge and ingenuity of the Government will find some means to see that the purpose of deletion may be kept.

With respect to some amendments which restrict the powers of courts and tribunals dealing with appeals the Hon. Minister explained that under the new provisos proposed the appellate authority shall not grant a larger concession than payment of tax in instalments when only personal security is offered. I submit, Sir, that matters like staying collection, etc., may be left to the courts and that they be given powers either to stay the payment of tax or to collect the same in instalments or act in any reasonable way provided sufficient security is given. The Government are competent to collect taxes at any time. The tax collected, if it were unjust, would of course be refunded. But money when once it goes

[Sri M. Narayana Kurup]

[14th August 1956]

into the coffers of the Government it often takes a very long time to get it back, and especially poor persons find it very difficult to get back their money. Therefore my submission is that when we invest an authority with appellate powers we may reasonably rest assured ourselves that the appellate authorities will not act prejudicially or in a haphazard manner. Therefore such restrictions need not be there. In proper cases they may be empowered to stay even collection of taxes and not only allow collection of taxes in instalments.

I have nothing further to add, Sir, except to say that harassment of people must be avoided and that though the oppressive provisions which are introduced in the original Bill have now been dropped, still the measure even as it exists gives ample powers to the officers concerned which have been the subject of severe comment by the High Court and even by such esteemed commissions as the Taxation Enquiry Commission.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, as has been observed in this House many a time, the General Sales Tax is the most unpopular of the fiscal enactments passed by this Legislature because there is large scope for harassment and for evasion. The merchants have been agitating for a long time that there should be no scope for harassment and that the Government should introduce single-point sales tax. The Government also have come to the view that the levy of sales tax at a single-point can be experimented upon and they have selected for that purpose certain articles on which single-point sales tax can be levied. When such a measure is proposed to be introduced and when, as the Hon. Minister himself pointed out that this amending measure is not going to make the Sales Tax Act perfect and that they are going to appoint an Expert Committee consisting of Union Officials and a foreign expert if necessary to enquire into the sales tax administration, I do not understand why the Government should bring in piecemeal amendments to the Act? Further, under the provisions of the main Act itself, there is scope for difference of opinion in the matter of assessment made according to the best judgment of the officers. That is why the Act has become so very unpopular and the scope for harassment is so much.

11-10
a.m.

I have intervened in this debate just to explain one point. Yesterday, the Hon. the Finance Minister, while speaking on the Resolution for ratifying the amendments to be made by the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, said that the rural wage-earner in the villages is not paying sales tax in respect of food-stuffs purchased by him and his explanation was that the rural wage-earners purchase from petty retail dealers in the rural areas who are not paying sales tax. But he is blissfully ignorant of the fact that most of these wage-earners purchase these articles in weekly markets from big merchants and thereby pay sales tax to them. Even the retailer in the village purchases his stock from

merchants in urban areas who pay sales tax and who pass on the sales tax to the wage-earners in the villages. Therefore, every agricultural labourer, who is in the village, pays sales tax either directly to the retailer or indirectly to the wholesaler in the towns through the retailers in the rural areas. Therefore, the contention of the Hon. the Finance Minister that with regard to essential food articles purchased by the poor agricultural labourers no sales tax is paid is wrong. My main intention in intervening in this debate is just to point out this mistaken notion of the Finance Minister.

No doubt, many of the offensive features of the Bill have been removed, but even with all that, the Bill is not perfect and therefore I oppose this Bill.

[illegible]

(Deputy Speaker in the Chair.)

1939 ൽ മലിനീകരണവും ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരമെന്ന നിലയിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്നെങ്കിലും അതുവരെ ഗവണ്മെന്റിനുള്ളിലായിരുന്നു നിക്ഷേപനത്തിന്റെ ഒരു പരിധി. 1939-40 ൽ ഇതുവരെ മലിനീകരണവും 1½ കോടി രൂപയായിരുന്നു. 1949-50 ൽ ഏകദേശം 19 കോടി രൂപയായി. ഇതിനായി വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചില സംഗതികൾക്കു കൂടി അനുവദിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതേ സാധനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതിന്റെ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയം 1950-51 ൽ ഏകദേശം 19 കോടി രൂപയായി. ഇതിനായി വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചില സംഗതികൾക്കു കൂടി അനുവദിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതേ സാധനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതിന്റെ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയം 1950-51 ൽ ഏകദേശം 19 കോടി രൂപയായി. ഇതിനായി വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചില സംഗതികൾക്കു കൂടി അനുവദിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതേ സാധനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതിന്റെ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] 14th August 1956

41 ലക്ഷത്തിൽ ചിലാനും ഉറപ്പിക ദളിശ്ശുക്കൻ ഫീയായും ഗവണ്മെന്റിന്നു കിട്ടിയതുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റിന്നു പണം ആവശ്യമുണ്ട്, അതിലാകും സംശയമില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്നു ഇന്നു കിട്ടുന്നതിന്റെ ഇരട്ടിവരമാനമുണ്ടായാലും ഞാൻ അതൃപ്തനായി സംതോഷിക്കുകയേയുള്ളൂ. കാരണം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇന്ന് വലിയ തോതിൽ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇനിയും എത്രയോ വലിച്ചു തോതിൽ നമുക്ക് നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെന്നല്ലാം ധാരാളം പണം വേണം. ആ പണം എവിടെനിന്നും ഉണ്ടാക്കാം, ഏതു രീതിയിലുണ്ടാക്കാം എന്നുള്ള കാര്യത്തിലാണ് ഗവണ്മെന്റിന്നും എനിക്കും തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം മുഴുവനും. ഏതു സാമൂഹ്യാർക്കുപദ്ധതിക്കും പണം കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ പണക്കാരിൽനിന്നു നികുതിപിരിച്ച് പണമുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതല്ല ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം. നികുതി പിരിക്കുന്നത് ഒരു തത്വഭീഷണിയോടുകൂടി വേണം എന്നു ഈ ഗവണ്മെന്റിന്നു നിശ്ചയിച്ചുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. രാജ്യത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണ കാര്യങ്ങൾക്കായാലും ശരി ഈ രാജ്യത്തെ സാധാരണക്കാരനും പാവപ്പെട്ടവനും കഴിച്ചുകൂടാത്ത ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുതലായവയിന്മേൽ നികുതികെട്ടി വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നത് ആരമഹത്യാപരമായ ഒരു തത്വമെന്നെ ഞാൻ പറയാം. അഭിവൃദ്ധിപദ്ധതികൾക്കെല്ലാം ഈ രാജ്യത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾ അവരുടെ സംഭാവന അർപ്പിക്കുമായി നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ലക്ഷം ഉറപ്പികയ്ക്കു ഒരു രോഡുവെട്ടുന്നതെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് 50,000 ക. പണമായി ചെലവാക്കുമ്പോൾ പണമില്ലാത്ത സാധാരണയായ നാട്ടുകാർ ഏകദേശം 50,000 ക. അർപ്പിക്കുമായി സംഭാവന ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു ഇന്നു നടക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതു രാജ്യനിർമ്മാണപദ്ധതിക്കും സാധാരണ ജനങ്ങൾ അവരുടെ കൈവരി സംഭാവന ചെയ്യാൻ രട്ടം മടിക്കാതെ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവരുടെ മേൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള നികുതികളോടുകൂടെ കെട്ടി വയ്ക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറായിട്ടുള്ളത്.

ഈ നികുതി ജനങ്ങളെ എങ്ങനെ ബാധിക്കും, നികുതി പിരിക്കുന്നത് കച്ചവടക്കരിൽനിന്നുള്ള എന്തൊരു ചോദ്യം വലപ്പോഴും ചോദിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നികുതി കൊടുക്കുന്നത് കച്ചവടക്കാരല്ല, ജനങ്ങളാണ്. കച്ചവടക്കാർ പിരിച്ചെടുക്കുന്ന വെന്റ മാത്രമേയുള്ളൂ. ജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന നികുതിയാണ് കച്ചവടക്കാർ ഗവണ്മെന്റിനേയ്ക്കു നൽകുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ബഹുമുഖനികുതി സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ മുറവിളിച്ചിട്ടുള്ളത്, ഏകമുഖനികുതി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് വാങ്ങേണ്ടതും ഞങ്ങൾ ഏകമുഖനികുതിയിലേയ്ക്കു നീക്കുകയാണെന്നും മോട്ടോർകാറിനും റിഫ്രിജറേറ്ററിനും മറ്റും ശുങ്ങൾ ഏകമുഖവിപണിനികുതി ഏല്പിച്ചതാൻ തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ഗവണ്മെന്റു പറയാം ഈ രാജ്യത്തെ സാധാരണക്കാരെ എന്തൊരു രൂപാസമാണ് ഇതുകൊണ്ടു കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്! ഈ രാജ്യത്തെ ലക്ഷക്കോപി ലക്ഷം വരുന്ന ഉണക്കനും കേളനും കരസേപ്പും ഉരുളുമല്ലാമോണോ മോട്ടോർകാറും റിഫ്രിജറേറ്ററും വാങ്ങുന്നത്? ഇതെല്ലാം വാങ്ങുന്നതു വലിയ വലിയ ആളുകളാണ്. ഇവപറയുമ്പോൾ നികുതിയന്വേഷണകമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശത്തിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ മുതലായ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടെ മേൽ നികുതി ചുമത്തരുതെന്ന് നികുതിയന്വേഷണ കമ്മീഷൻ ശുപാർശയായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അരി, മണല്ല്, ഉണക്കമത്സ്യം എന്നിങ്ങനെ സാധാരണക്കാരെ അഭിപ്രായസാധനങ്ങളിന്മേൽ എന്തിന്നു നികുതി കെട്ടണം? അതിന്നു എന്തൊരു നീതി കരണമാണുള്ളത്? ഇത്തരം സാധനങ്ങളെയെല്ലാം നികുതിയിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ നികുതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റിന്നു കച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ആക്ഷേപം അവർ നികുതി രോഷികളെന്നതിന്നു പല കമാഗ്ഗങ്ങളെ വലം ബിക്കുന്നവനും വികൃതിതരങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളുമെല്ലാം കാട്ടുന്നവനാണെന്നാണ്. നികുതി രോഷികൾ ധാരാളമായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. അതിന്നു ചില നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ നികുതിയന്വേഷണകമ്മീഷൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതോപോലുള്ള ക്രിയാത്മകപരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് എന്തിന്നു മടിക്കണം? സുസംഘടിതമായ ഒരു കാര്യഗ്രഹണ വകുപ്പ് (Intelligence department) ഉണ്ടായാൽ ഈ നികുതി രോഷികളിനെ വിജയ്

14th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

പുഴും നേരിടാൻ കഴിയുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. സുശങ്കരമായ ഒരു കാര്യം ഗ്രാമവാസികൾ നികുതി പിരിവുനടത്താൻ സത്യസന്ധരായ ഒരു കൂട്ടം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടെങ്കിൽ നികുതി തോൽപ്പിക്കുവാനെ പരിവൃണ്ണമായും തടയാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

സർ, ഈ ബില്ലിൽ പല മാറ്റങ്ങളും സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് വരുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് സന്തോഷാപരമാണെന്നു ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. എങ്കിലും ഇനിയും ചില അപകടങ്ങൾ ഇതിൽ ശേഖിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഉള്ളതു്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ “Dealer” എന്ന പദത്തിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിവൃത്തിയെന്ന ആവലാഭം വ്യക്തമായി വ്യക്തമാക്കിയതാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ പൊതുചുരുക്കം ഈ സഭയിൽ നടന്നപ്പോഴും പിന്നീട് സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിശോധനയ്ക്കു വന്നപ്പോഴും അക്കാര്യം പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സമീകരണസംഘങ്ങളും ഈ നിവൃത്തിയുടെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നുണ്ടു്. സമീകരണസംഘം ലാഭകളെ വാങ്ങുന്നതിനായിട്ടുള്ള ഒരു ഏജൻസി. സംഘത്തിന്നുണ്ടാവുന്ന ലാഭം അംഗങ്ങൾക്കുതന്നെ വീതം വെച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നു് ചെയ്യുന്നതു്. പലപ്പോഴും ആ ലാഭം പൊതുക്കാര്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. അപ്പോൾ സംഘത്തിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തിന്റെ ഇന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കുതന്നെ നീതിയെ കിട്ടുന്നു. ഈ വസ്തുതയെക്കുറിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ സമീകരണസംഘങ്ങളെ ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു് അസാധ്യമാണോ എന്ന ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. കൂടാതെ നമ്മുടെ നാടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും മറ്റും പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കായി നടത്തുന്ന ഫോസ്റ്റർഷിപ്പുകളും, ആ ഫോസ്റ്റർഷിപ്പുകളെയും ഈ നിയമം ബാധിക്കുന്നുണ്ടു്. വിദ്യാർത്ഥികളെയും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ഒരു ഭേദകപ്രകാരം കഴിവാകാലും അതുപ്രകാരമാണെന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഫോസ്റ്റർഷിപ്പിന്മേലും വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളും അതിന്നുവേണ്ടി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനുള്ള ഭേദഗതികൾക്കു ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെപോയതിൽ എനിക്ക് ഖേദമുണ്ടു്.

ഇനി മറ്റൊരു കാര്യം. ഇതുവരെ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരായിരുന്ന വില്ലന നികുതിക്കേസുകൾ വിചാരണചെയ്തിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ആ അധികാരം രണ്ടാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്കു കൊടുക്കാൻ പോവുകയാണു്. മുമ്പാണെങ്കിൽ ഈ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്കു് ധാരാളം ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. 1939-40 മുതൽ 1949-50 വരെ യുള്ള കാലത്തു ഡിഫൻസ് കമ്മീ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരും മറ്റും ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്കു് ധാരാളം ജോലിയും ചുമതലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ തീരക്കുണ്ടായിരുന്ന ആ കാലത്തുപോലും ഈ കേസുകൾ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർ കേട്ടു തീരുന്നതിന്നുണ്ടെന്നായിരുന്നു നിയമം. ഇന്നു അങ്ങനെയുള്ള സമ്മർദ്ദമൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഈ അധികാരം ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിൽനിന്നും എടുത്തു രണ്ടാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിലേയ്ക്കു മാറ്റിയതിനെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ ചർച്ചകൾക്കു് അല്പം കഴുതിവെട്ടു്. ഇതു് വലിയ ആക്ഷേപത്തിന്നു വകയുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഒന്നാം ക്ലാസ്സും രണ്ടാം ക്ലാസ്സുമെന്തും ആനന്ദം വലിയ കാര്യമായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല. ഏതു ക്ലാസ്സായാലും നീതിന്യായം ശരിയ്ക്കു നിവൃത്തിപ്പെടുത്തുന്നതോ എന്ന മാത്രമേ ഞാൻ നോക്കുന്നുള്ളൂ. ഒന്നാം ക്ലാസ്സിന്നും രണ്ടാം ക്ലാസ്സിന്നും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഈ വ്യത്യാസം വളരെ പ്രധാനമൊന്നുമല്ല. ക്ലാസുകളെക്കുറിച്ചുതന്നെ അവർക്കു് വലിയ വിചാരമൊന്നുമില്ല. വെണ്ടാതെ കാരണവർക്കു് ഏതോ ഒരു കേസിൽ ഒരു രണ്ടാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ട 50 ക. പിഴ നിശ്ചയിച്ചു. ജയിലിലയയ്ക്കാനാവും വിധിയെന്നു് കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന കാരണവർക്കു് ഈ വിധികേട്ടപ്പോൾ വലിയ സന്തോഷമായി. “രണ്ടാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടായ അങ്ങു മൂന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടാകട്ടെ” എന്നു ആ കാരണവർ മജിസ്ട്രേട്ടിനെ അഭഗ്രഹിച്ചു. രണ്ടാം ക്ലാസ്സു മൂന്നാം ക്ലാസ്സായാൽ അബദ്ധമാണു്, പദവികൾക്കു പോവുകയാണു് ഫലം എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ “അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ അങ്ങു അരക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടായിത്തീരട്ടെ” എന്നു കാരണവർ തന്റെ അഭഗ്രഹം തിരുത്തി. ഇതു് ഞാൻ എന്തിന്നു ഏതെങ്കിലും പറയുന്നവന്നു ചോദിച്ചാൽ, ജനങ്ങൾക്കു് പൊതുവിൽ ഈ ക്ലാസ്സുകളെ സംബന്ധിച്ചു് അതത്രേ വിവരമുള്ളൂ. ന്യായാധിപന്മാർ ഏതു ക്ലാസിൽപ്പെട്ടവരായാലും ന്യായം

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

[14th August 1956]

നടത്തുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എങ്കിലും ഇതുവരെ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് കോടതിയിൽ വിചാരണ നടത്തിയിരുന്ന കേസുകൾ ഇനിമേലിൽ രണ്ടാംക്ലാസ്സ് കോടതിയിലാണ് രീതിമാനിക്കുകയെന്നു പറയുമ്പോൾ കേസുകളുമായി കോടതിയെ സമീപിച്ച് നിവേദനം നടത്തുവാൻ ഒരു നാഴ്ച സംഭവിച്ചുപോയോ എന്നൊരു തോന്നലുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ അതും സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി മുമ്പാകെ നിവേദനം നടത്തിയ വർത്തകസംഘടനാപ്രതിനിധികൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റന്മാരിൽനിന്നു ഈ അധികാരം രണ്ടാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റന്മാരിലേയ്ക്ക് മാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള കാരണം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ ബില്ലിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ സെയിൽസ്കാക്ട് പ്രാക്ടീസിംഗ് നേഴ്സിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. ഗവണ്മെന്റ് ഇനിമേലിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായി നിശ്ചിത യോഗ്യതകളുള്ള സെയിൽസ്കാക്ട് പ്രാക്ടീസിംഗ് കോടതികളിൽ ഏജന്റായി കേസ്സ് വാദിക്കാമെന്നാണ് ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതി.

"Any person who is entitled to appear before any authority other than the High Court in connexion with any proceedings under this A. t, may be represented before such authority—

(a) by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf; or

(b) by a legal practitioner; or

(c) subject to such conditions as may be prescribed, by an Accountant or Sales Tax Practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf."

ഇന്നു നമുക്കു സംസ്ഥാനത്തു് മറ്റു ജോലികളിലൊന്നും ഏല്പിക്കാതെ മുഴുവൻ സമയവും സെയിൽസ്കാക്ട് പ്രാക്ടീസിംഗ് ചെയ്യാനായിട്ടുള്ളവർ ആളുകളുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, അവർ നേരിട്ട നഷ്ടകീഴ്ചമൊഴികളിൽനിന്നും വ്യക്തമായിട്ടുണ്ടു്. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ഈ സഭയും സഭാനേതാവിനും അറിവുള്ള ഒരു കാര്യമാണിതു്. ഈ ബില്ലു് വരിശോധിച്ചാൽ ഇതിലെ പല വകുപ്പുകളു് ഇന്ത്യൻ ഇൻകംടാക്സ് ആക്റ്റിൽനിന്നു അപ്പോടെ പകർത്തിയിരിക്കയാണെന്നു കാണാം. ആദ്യനിശ്ചയിച്ച നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യുകയല്ല അതിൽ ആദ്യനിശ്ചയിച്ച പ്രാക്ടീസിംഗ് നിയമം സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകും ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി :

Section 61 (iv) "Income-tax Practitioner" means—

(a) any person who, before the 1st day of April 1938 (in the taxable territories) or before the 1st day of April 1949, in any of the merged territories or before the 1st day of April 1950, in any Part B State other than (the States of Jammu and Kashmir) attended before an Income-tax Authority on behalf of any assessee otherwise than in the capacity of an employee or relative of that assessee, etc., etc.

ഇങ്ങനെയാണ് ഇൻകംടാക്സ് ഭേദഗതിനിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥ. ഈ ഭേദഗതി നിയമം അവതരിപ്പിച്ച കാലത്തു് ആരെല്ലാം പ്രാക്ടീസിംഗ് ചെയ്യാനായിരുന്നുവോ അവക്കൊന്നും ഭേദഗതിനിയമമുണ്ടായിട്ടു് യാതൊരു ഓരോവുമുണ്ടാവരുതെന്നു കരുതിയാണ് ഇങ്ങനെ നിയമത്തിൽ ഒരുറപ്പു് നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. ഇന്ത്യൻ ഇൻകംടാക്സ് ആക്റ്റിൽ മാത്ര

BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 39 OF 1955)

14th August 1956]

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

മദ്യ, ഹൈദരബാദിലേയും മലയാളഭാരതത്തിലേയും നിയമങ്ങളിലും ഇത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ കാണാൻ സാധിക്കും. അതുപോലൊരു വ്യവസ്ഥ സെയിൽസ്കാട്ട് പ്രാക്ടീക്സ് നൽകാൻ സംബന്ധിച്ചും ഇരു ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. സെലക്ട്ജിറിയലിൽ ഇരു പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ അപ്പോൾ ബഹുഭാഗപ്പെട്ട സഭാനേതാവ് അത് റൂട്ടിങ്ങാക്കുമ്പോൾ അതിലുൾപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞു കഴിയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. റൂട്ടിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി മാറിവയ്ക്കാതെ നിയമത്തിൽ തന്നെ അതിനെ വ്യക്തമായി ഒരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും നല്ലതെന്നാണ് എൻറ അഭിപ്രായം.

ഒരു കാര്യംകൂടി പറയാനണ്ട്. 'Dealer' എന്നതിന്റെ നിവൃത്തിയും വളരെ ആപൽക്കരമാണെന്ന് ഞാൻ നേരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ ഇത് ഒരു വലിയ വലയാണ്. ഇതങ്ങു വിശിഷ്ടർ പാവങ്ങളായ കച്ചവടക്കാരെല്ലാം ഇതിൽ കുടുങ്ങും. ഒരുലാഹിരണം പറയാം. അത്താണിക്കച്ചവടക്കാരെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുണ്ട്. അത്താണി എന്ന രാഷ്ട്രീയ തീവ്ര ചലയോഗത്തിലുണ്ടെന്നും എന്റെ തമിഴ് സ്പോർട്ടിന്റേതാണ്. അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചുമട്ടുകാർക്കു് ഭാരം സഹിക്കാനാവാതെയാൽ ഇറക്കിവെച്ചു വിശ്രമിക്കാനുള്ള ഇടമാണ് അത്താണി. അവിടെവെച്ച് ചില ചിപ്പറ കച്ചവടങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഒരേപ്പാട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ കച്ചവടം നടത്തുന്നവരെയാണ് അത്താണിക്കച്ചവടക്കാർ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. അതുപോലെ വഴിയവണിക്കാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരുതരക്കാരും ഉണ്ട്. നെല്ലും, തോരായും, ചോളവും മറ്റും വിളയുന്ന കാലത്തു് കാക്കികുത്തിയിൽ ഏർപ്പാട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ സൌകര്യത്തിന്നു് ചുരുമ്പി, മേൻപായങ്ങൾ, തീൻ പണ്ടങ്ങൾ, തോർത്തുറുപ്പ് മുതലായവ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൊണ്ടുനടന്നു വില്പനനടത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണ്. ഇവ തരക്കാരെല്ലാം ഈ ബില്ലിന്റെ പരിധിയിൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞ പോലെ ഈ വലിയ വലയിൽ, പെട്ട കടുപ്പമില്ലാത്തവരാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. മഴക്കാലത്തു് കണ്ണൂരിലും, തലശ്ശേരിയിലും, കോട്ടിക്കോട്ടം മറ്റും പോയി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയിരുന്ന എല്ലാവരും അങ്ങനെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഒരു ഏജൻസിയിൽ ഒരു കമ്പോളത്തിൽ പോയി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി നാട്ടിൽപ്പോങ്ങലിലെ ആളുകൾക്കെത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ചില ആളുകളാണ്. അവർതന്നെയും ഈ വലയിൽവന്നു പെട്ടപോകും.

സർ, കച്ചവടക്കാരുകേയും കച്ചവടക്കാരുടെ സംഘടനകളുകേയും ജനകീയ പ്രതിപക്ഷത്തിന്റേറയും എതിർപ്പിന്റേറയും, സമ്മർദ്ദത്തിന്റേറയും ഫലമായി ഗവൺമെന്റിന് കറിയൊക്കെ സൽബുദ്ധി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതുകൊണ്ടായില്ല. ഇതിനും കുറച്ചുകൂടി നന്നാക്കി തീർക്കും ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു നിയമം കഴിയാത്തവരും കൊടുവടനടനായിരിക്കണം ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രമം. അതിനു ആദ്യം ഇവിടെയില്ലെങ്കിലും സരഭേകിട്ടു. ആരോളം ധാർമികമായ വിശ്വാസവും സഹകരണവും അതിനു എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സഭയ്ക്ക് മാത്രമല്ല, സഭയ്ക്ക് പുറമേ നക്ഷത്രം അടിച്ചായപ്രകടനങ്ങൾക്കും പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾക്കും ഗവൺമെന്റിന്റെമേൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ചെലവുതാൻ നാശിക്കുമെന്ന ഇപ്പോൾ നെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആശാവഹമായ ഒരു മാറ്റമാണ്.

* **SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவில் அநேக ஷரத்துகளின் மூலம் அதிகாரிகளுக்கு விசேஷ அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அம்மாதிரி ஷரத்துக்கள் மாற்றப்பட்டது பாராட்டத்தக்கது. வியாபாரிகள், முக்கியமாக சிறிய வியாபாரிகளும் வரிகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை, அதிகமாக துஷ்பிரயோகம் செய்வதிலும், வியாபாரிகளை கடுமையாகவும், கண்ணியக் குறைவாக நடத்துவதாலுமே வியாபாரிகளெல்லாம் மனது மிகவும் புண்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அநேக வியாபாரிகள் தங்களுடைய குறைகளை அரசாங்கத்திற்கும், செலக்ட் கமிட்டியின் முன்பும் தெரிவித்தார்கள். அதன் காரணமாக விசேஷ அதிகாரங்கள் மாற்றப்பட்டது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அதை வரவேற்கிறேன்.

[Sri M. D. Thiagaraja Pillai] [14th August 1956]

உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஏப்ரல் முதல் வாரத்திற்குள் எல்லா வியாபாரிகளும் ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஷரத்து இருக்கிறது. நான் கடந்து ரிஜிஸ்தர் செய்கின்றவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கலாம் என்றால், அந்த அதிகாரத்தைப் பூராவாக உபயோகப்படுத்தி அபராதம் போடுகிறார்கள். வருஷாந்திர ரிட்டர்கள் அனுப்புவதில் ஒன்றிரண்டு தினங்கள் தாமதமாக அனுப்பினால் அதற்கும் அபராதம் விதிக்கின்றார்கள். வருமான வரி ரிட்டர்கள் அனுப்ப முன்னால் ரூபகப் படுத்துவதுபோல் பாரங்கள் அனுப்பினால் செளகரியமாயிருக்கும். இம்மாதிரி சிறு விஷயத்திலாவது அவர்கள் அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தாமலும் வியாபாரிகளிடத்தில் கண்ணியமாகவும் நடந்துகொள்வார்களானால் வியாபாரிகளுக்கு மிக செளகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, இதுபோன்ற விஷயங்களில் அரசாங்கம் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் உயர்தர அதிகாரி மூலமாக தெரிவித்து வியாபாரிகளிடத்தில் கண்ணியமாக நடந்துகொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்பதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது சீக்கிரம் அழகிப் போகக்கூடிய அல்லது கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்து, சில பொருள்களுக்கு அம்மாதிரி விலக்களித்திருக்கிறார்கள். தேங்காய் தென்னாட்டிலே ஒரு முக்கியமான உணவுப்பொருளாக இருக்கிறது. பம்பாய் மாகாணத்திற்கும் தேங்காய் அனுப்பப்படுகிறது. சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப்பொருளாகிய தேங்காயின் மீது விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதுபற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்வதாக அநேக தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் அழகிப்போகின்ற உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டுமென்று மாகாணங்களுக்குத் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. மைசூர், பம்பாய் அரசாங்கங்களில் தேங்காய்க்கு இப்பொழுது விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்தில் மட்டும் இன்னும் தேங்காய்க்கு விலக்களிக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை சிந்தித்து சீக்கிரமாக தேங்காயின் மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிடுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தவாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நம்முடைய மாகாணத்திலிருந்துதான் மற்ற மாகாணங்களுக்கு தேங்காய் அனுப்பப்படுகிறது. நமது மாகாணத்திலிருந்து மலையாளம் பிரிந்துபோனபிறகு, கொப்பரை நம் மாகாணத்திலிருந்து விற்பனையாகாததால், தமிழ்நாட்டில் தேங்காயின் மீது விற்பனை வரி போடுவதில் சுமார் 1 லட்சம் அல்லது 1½ லட்சம் ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையால், தேங்காயின் மீது விற்பனை வரியை நீக்கினால் இந்தச் சிறு தொகைதான் வருமானத்தில் குறையும். இதனால் வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் செளகரியமாக இருக்கும். தஞ்சை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் சமீபத்தில் அடித்த புயல் காரணமாக அநேக தென்னைமரங்கள் அழிந்துவிட்டன. இந்த நிலையில் தேங்காயின் மீதுள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிட்டால், அதன் மூலமாக தேங்காயை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு மிராசதாரர்களுக்கு அதிகமான செளகரியங்கள் கிடைக்கும். நமது மாகாணத்திலிருந்து மற்ற மாகாணங்களுக்கு தேங்காயை அதிகமாக அனுப்பமுடியும். தேங்காய் கோவில்களுக்கு அதிகமாக உபயோகப்படுவதோடு கூட, அது ஒரு முக்கியமான உணவுப்பொருளாகவும் இருக்கிறது. ஆகையினால் தேங்காய்க்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்தால், மிராசதாரர்களுக்கும் சரி, வியாபாரிகளுக்கும் சரி, அதனால் அநேக செளகரியங்கள் ஏற்படுமென்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தாரும் கருப்படிக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பதைப் போல பால், தேங்காய் முதலிய பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாக பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளும் அத்தியாவசியமான உணவுப்பொருள்களின் மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று அநேக தடவை சர்க்காரிடம் மகஜர்கள்

SRI K. C. GOPALAN UNNI : മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി ബ്രിഷ്, സർ, ആദ്യം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിൽ വളരെയധികം ഭേദഗതികൾ സെലക്ടുകമ്മിറ്റിക്കു വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നത് വളരെ ആശ്വാസകരമാണ്. ഇനിയും ചിലവെല്ലാം മാറ്റേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സ്വീകൃതമാണ്. ഈ ബില്ല് സെലക്ടുകമ്മിറ്റിയിൽ പരിശോധനയിലൂടെ സഭത്തിൽ ഈ സംബന്ധത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള കച്ചവടക്കാരുടെ സംഘടനകൾ ഇന്നത്തെ കച്ചവടക്കാർക്ക് സെയിൽസ് ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും പീഡനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച് കമ്മിറ്റിക്കു പുറ നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ആലോചിക്കാമെന്നും വേണ്ടത്ര ചെയ്യാമെന്നും അന്ന് മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഇന്നും നട്ടിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും കച്ചവടക്കാർക്ക് സെയിൽസ് ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും പലവിധത്തിലുള്ള വേലങ്ങളും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നുള്ള നിയമങ്ങളും അധികാരങ്ങളും വ്യക്തപ്പെടുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കച്ചവടക്കാരെ വളരെയധികം ദോഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സഭയിലെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുകൊള്ളണം. ഒരുഭാഗമെന്നും പറയാം: ഈ മനുഷ്യ-പ്രാണിയന്മാർ പാലക്കാട്ടെ ഒരു സാധാരണ ചെറിയ അരികച്ചവടക്കാരന്റെ—വേലപ്പൻ എന്നാണ്യങ്ങളുടെ വേർ—പിടിയിൽ എ.സി.സി.ഒ., ഡി.സി.സി.ഒ. തുടങ്ങി ക്ലാർക്കുമാരുള്ളെട എട്ടോളം വേർ കേറിക്കൊണ്ടു കണക്കുകളെല്ലാം പരിശോധിക്കുകയും ഓഫീസ് കൈയൊപ്പു വെയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. കണക്കു പരിശോധനയെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കച്ചവടക്കാരന്റെ പണപ്പെട്ടി ഒന്നു പരിശോധിച്ചു തീർന്നു എന്നായി. കച്ചവടക്കാരൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഉടനെതന്നെ പോലീസിനെ വരുത്തി സെട്ടി തുറന്ന കാണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ കൗതുകപരമായ ഒരു സമ്പ്രദായം ഇതിനിന്നും അന്ത്യമായിരുന്നു. തീർത്തുപറഞ്ഞു പണപ്പെട്ടി തുറന്ന കാണിക്കാൻ മുതിർന്നില്ല. 1955-56 ലെ കണക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നേരത്തേതന്നെ പരിശോധിച്ചു സർവ്വൈ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷമാണ് ഇങ്ങനെയൊന്നു നടന്നത്. എന്നിന്നും, കണക്ക് വീണ്ടും വാങ്ങാക്കിക്കൊള്ളണമെന്ന കച്ചവടക്കാരന്റെ ഡിപ്പോസിറ്റ്മെന്റിൽനിന്നും നോട്ടീസ് കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇത് ആൻ ഉദ്ധാരണമായി പറഞ്ഞുവെന്നുവെച്ചു. സെയിൽസ് ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കച്ചവടക്കാരുോട് ചെയ്യുന്ന ഇമ്മാരിൽ ദോഷങ്ങൾക്കു എത്ര ഉദ്ധാരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ സാധിക്കും. ചില സെയിൽസ് ടാക്സ് സിങ്ഖനുകളുടെ അനുകൂലങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ കച്ചവടക്കാരൻ പരാതി ബോധിപ്പിച്ചതിന്നു ഒരു പ്രതികാരമെന്നെങ്കിലും ഇതിലും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഇതിന്നു മുമ്പും ആ കച്ചവടക്കാരനോട് ഇങ്ങനെ കണക്ക് വാങ്ങാക്കാൻ പല പ്രാവശ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നികുതി പിരിക്കുക മാത്രമല്ല, കച്ചവടക്കാരന്റെ മേൽ നിഷ്ഠൂരമായ പ്രതികാര നടപടികൾ എടുത്തു അവരെ പൊറ്റിമുട്ടിക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായംകൂടെ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തും സെയിൽസ് ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരിക്കൽ ബുദ്ധമനപ്പെട്ട മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യം പറയുകയുണ്ടായി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കുറെയെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ പിന്തുണയും സംരക്ഷണവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ ആവശ്യമാണെന്നും. അതു കട്ടൊക്കെ വക വെച്ചുകൊടുക്കാം. എന്നാൽ അതേ സമയം കച്ചവടക്കാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വശമുള്ളതു വിസ്തരിക്കാൻ വയ്യ. അശാസ്ത്രീയമായ ഒരു നിയമം ദോഹമനസ്സാമിനിയോടു കൂടിയ ഒരു സ.എം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നടപ്പാക്കുന്ന നില ഒരിക്കലും പൊറുക്കാനാവില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനുകൂലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെന്റിന്നു ആക്ഷേപങ്ങളെ ചൂടെ അതിനെപ്പറ്റി അനേകമാണെന്നു നടത്തുന്ന കരോഷങ്ങളോ എന്നതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. പാലക്കാട് താലൂക്ക് മെർക്കന്റ്സ് അസോസിയേഷനിൽനിന്നു അയച്ച ആക്ഷേപങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ല ആനേകങ്ങളും നടത്തിയെന്നു നടപടി വ്യക്തം എടുത്തോ എന്നു മാത്രമേ പലതു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഇന്നുവരെ സംഘടനയെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു കച്ചവടക്കാർ ആക്ഷേപങ്ങളെ ചൂടെ രാജസമന്തര അനേകമാണെന്നു നടത്തി നടപടികളെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ദോഹപ്രവൃത്തികൾ കുറെയെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. പ്രത്യേകിച്ചു എടുത്തു

14th August 1956]

[Sri M. Palaniyandi]

அத்யாவசியமான உணவுப்பொருள்களின் மீது விற்பனை வரி விதிக்கப் படுவதால் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. சாதாரண நடுத்தர ஏழை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடும் உணவுப்பொருள்களின்மீது நிச்சயமாக வரி விதிக்கக்கூடாது. இது மிகவும் தவறு. இந்த மாகாணத்தில் விதிக்கப் படுகின்ற வரி இனங்களில் விற்பனை வரி முதல்தரமான இனமாக இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். அதனால்தான் அது காமதேனு என்று அழைக்கப்படுகிறது. பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வரியை வசூலிக்க வேண்டியது தான். ஆனால், சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விலக்களிக்க வேண்டும். வியாபாரிகளின் கணக்குகளை சரிபார்ப்பதிலும், அவைகளை வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு போவதிலும் இருந்த சில நிர்ப்பந்தங்களை நீக்கி சட்டத்தை தளர்த்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். வியாபாரிகளும் இதை மனதில்கொண்டு உண்மையாகவே அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும். நல்லமுறையில் அரசாங்கம் நடக்க வேண்டுமானால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமானால், நல்லதோர் சமுதாயம் அமைக்கப்படவேண்டுமானால் வரி விதித்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆதலால் வியாபாரிகள் இதை உணர்ந்து தில்லுமுல்லுகளை விட்டுவிட்டு திருடக் கணக்கு போன்ற தப்பான வழிகளை கைக்கொள்ளாமல், சர்க்கார் கொடுத்த சலுகைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு நியாயமாக சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய வரியை நிச்சயமாக செலுத்திவதற்கு முன்வர வேண்டும். அனைத்திந்திய வியாபாரிகள் நியாயமாக நடந்துகொண்டால், வரியை ஒழுங்காகக் கொடுக்க முன்வந்தால், உணவுப்பொருள்களின்மீது விதிக்கப்படும் வரியை எடுக்கவும், ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவும் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

சர்க்கார் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இருக்கும் என்று பொருள்களும் சாதாரண நடுத்தர ஏழைமக்கள் வாங்கும் பொருள்கள் அல்ல. கார், சிமென்ட், refrigerator போன்ற பொருள்கள் மேல்தட்டில் இருக்கக்கூடிய பணக்காரர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்கள்தான். ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட பொருள்களின்மீது ஒருமுனை வரி விதிப்பது நடுத்தர வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளிப்பதற்காகது. இதை முதல் கட்டமாக வைத்துக்கொண்டு, எல்லாப் பொருள்களின்மீதும் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்திலாவது இதைக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். பால் சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப் பொருளாதலால், அதன்மீதுள்ள விற்பனை வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று பலதடவை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் சர்க்கார் உடனே கவனிக்க வேண்டும். வரி இனங்கள் வேண்டியதுதான். அதேசமயத்தில் வரி செலுத்துவதற்குச் சாதகமான நல்லதோர் நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும்.

அரசாங்கம் கூடியசீக்கிரம் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும், குறைந்தபட்ச வரம்பை ரூ. 10,000-த்திலிருந்து ரூ. 20,000-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அநேகமாக ஆட்சேபிப்பதற்கு எதுவும் இல்லை. சில அம்சங்கள் வரவேற்கத் தகுந்தது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்தச் சபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே வியாபாரிகள் விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தர்களின் தொல்லைகளினால் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதுபற்றி பலமுறை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொந்தரவுகள் குறைக்கப்படுவதை நாம் வரவேற்காமல் இருக்கமுடியாது.

ஒரு விஷயத்தை மட்டிலும் சர்க்கார் நன்றாகத் தெளிவு படுத்தி விட்டால் அது மிகவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்காக இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சபையில் தற்போது நடக்கும் விவாதத்துக்கு இது சற்று புறம்பாக இருந்த

[Sri M. Kalyanasundaram]

[14th August 1956]

போதிலும்கூட, இதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று கருதுகிறேன். இந்த விவாதத்தில்கூட அங்கத்தினர்கள் பலர் ஒரு முனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்டவரை, இறுதியாக சர்க்கார் கொள்கை என்ன என்பது தெளிவாக்கப்பட்டால் மிகவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, விற்பனை வரியை கொள்கை அளவில் நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. முதலாவதாக ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியி லிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். மூன்றாவதாக, விற்பனை வரி விதிக்கப் படும் வரம்பு ரூ. 20,000-க்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த அம்சங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா, இல்லையா என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஒருமுனை வரி கொண்டுவருவது பற்றியும் உணவுப் பொருள்களின்மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுக்கவும், சர்க்கார் ஆலோசித்து வருவதாகவும், கூடிய சீக்கிரம் திருத்த மசோதா வெளிவரலாமென்றெல்லாம் சட்ட சபையிலும் வெளியில் அளிக்கப்படும் வரலேற்புகளிலும், வியாபாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய அளவுக்கு மந்திரிகள் வாக்குறுதி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்காமலேயே இம்மாதிரி வாக்குறுதி அளித்துவிடுகிறார்கள் என்றே நினைக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையினால் நான்

11-51
a.m.

சர்க்கார் கொள்கை என்ன என்பதை நன்றாக தெளிவுபடுத்திவிட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று இந்த சபையில் பேசிய போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களின்மீதுகூட விற்பனை வரி விதிப்பது எவ்வளவு தர்ம நியாயமானது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, விற்பனை வரியை தர்ம நியாயமானது என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள்—நான் சர்க்காரின் கொள்கையைப் புரிந்துகொண்டிருக்கும் அளவில்—என்று தெரிகிறது. நிச்சயமாக பல கட்ட விற்பனை வரி விதிப்பது என்பது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கும்போது, ஒரு முனை விற்பனை வரியும் விதிக்கப் போகிறோம் என்று ஏன் சர்க்கார் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்? ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவர மாட்டோம் என்று தெளிவாகச் சொன்னால் ஜனங்களும் வியாபாரிகளும் அதைத் தெரிந்துகொண்டு அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ள முடியும். அப்படிச் செய்யாமல், ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவருவதுபோல் ஒரு நம்பிக்கையைப் பொதுஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் பிரசாரத்தை சர்க்கார் ஏன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். நேற்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அவர்களையும் கொள்கைக்கு உகந்தவாறு பேசிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், வரி விசாரணைக் கமிஷன் “ஒரு முனை விற்பனை வரி சாத்தியமில்லை சர்க்காரின் வருவாயில் ஜீவ நாடியாக இருப்பது விற்பனை வரி. ஆகவே விற்பனை வரியை பொருள்களை உபயோகிப்பவர்கள் (consumers) மீது பரவலாகப் போட வேண்டும். ஆகவே ஒரு முனை விற்பனை வரி சாத்தியமில்லை” என்று சொல்லி யிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதிகாரம் கேட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி நமது சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்றுவிட்டார்களா? அப்படியிருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த சர்க்காரும் பல கட்ட விற்பனை வரிக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது; ஆனால் ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்; பல கட்ட விற்பனை வரியை விதித்துத் தீருவோம் என்பதைச் சொல்வதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பல கட்ட விற்பனை வரி விதிக்கப்போகிறார்களா அல்லது ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்போகிறார்களா என்பதை ஜனங்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லி விட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியில்லாமல், நம்பிக்கை கொடுக்கும் முறையில் பேசிக்கொண்டே போனால் பல வித அசம்பாவிதங்களுக்கு இடம் ஏற்படுகிறது. சில ஜனங்கள் ஒரு முனை விற்பனை வரி வரும் என்று நம்பிக்கை வைத்து சம்மாயிருக்கிறார்கள்.

14th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேறு சிலர் சர்க்காரின் விற்பனை வரிக் கொள்கையை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்து கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், எதிர்க் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய திட்டவட்டமான கருத்து, ஒரு முனை விற்பனை வரியா அல்லது பல முனை விற்பனை வரியா கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, many of the points made, I do agree, are very important points relating to matters falling outside the scope of the Bill. A particular point was made with reference to the transactions by persons who are called Commission Agents. Sri N. K. Palanisamy was good enough to advise me that it will be against the Constitution. That point of view was to a certain extent endorsed by Mr. Kurup also, even though I also claim to know something about Constitution and law. Still in all these matters, the Government have to depend upon the advice given by their law officers. In view of the intricacies involved in this matter, we have taken care to consult the highest law officers available to us. We have been advised that it is quite within the competence of this legislature to enact such a provision and that it will not be against any of the provisions of the Constitution. But I do agree that in all these matters, sometimes what we feel to be correct is upset by the decision of courts, and where we felt doubts, we had found that courts had affirmed that our doubts were unfounded. Therefore in these matters there is no doubt a certain amount of what I would call a "judicial risk" involved. But that risk will have to be taken. But for the present, we will have to be guided by the advice available to us. It may not be the best in the circumstances, but we cannot afford to take the advice of others and say that our law officers' advice is not quite as good as the advice tendered by somebody else. That is why, Sir, we have, as far as these provisions are concerned, to take the view that there is nothing here against the provisions in the Constitution.

Then, certain questions were posed by the Deputy Leader of the Opposition in regard to the Government's policy in levying sales tax. Particularly he laid stress upon single-point sales tax. He seems to find a certain amount of inconsistency in the stand taken up by the Government on various occasions. I do not find any inconsistency at all in the stand we have taken. As far as we are concerned, we are not wedded either to single-point tax or to multi-point tax. It is a question of practicability. I do agree that if it is possible to levy a single-point tax, any Government should prefer that. But if it is not possible for administrative reasons or other practical reasons, then we cannot have it. It is not as if it is some ideal—absolute ideal. Even the Communist party, if only they will think about it, will know it. "One should speak the truth" might be an ideal. This is an absolute ideal which cannot be departed from. Single-point tax is not such an ideal. The question is how far it is practicable to

[Sri C. Subramaniam]

[14th August 1956]

have single-point tax on certain articles. That is the thing which we have to take into consideration. It is not as if there can be in a State only one particular mode of taxation. It is not as if single-point tax and multi-point tax cannot co-exist. Even here there can be co-existence. The hon. Member wants me to say whether we are wedded to single-point tax or multi-point tax. I say that we recognize that the co-existence of multi-point tax and single-point tax is quite possible and quite practicable also. That is why we have stated that as far as possible each commodity will be examined to find out whether it would be advantageous to levy single-point tax or multi-point tax thereon. I am sure hon. Members would have read with some interest the report on the sales tax levy and administration by a committee appointed by the Government of Andhra. They have endorsed our point of view. They say that it is not necessary to have only single-point tax or only multi-point tax, and that it is quite practicable to have both the systems in any particular State. Therefore the question is, what are the articles in respect of which single-point tax can be levied. We have started examination on that basis. If we have selected 8 articles to-day, it is not as though they are exhaustive. It does not mean that we have exhausted all the articles for which single-point tax should be levied. We have started examination. Since this was being postponed from time to time and even as the hon. Members on the other side began to doubt the *bona fides* of the Government's intention with regard to this matter, we thought that in respect of the articles for which examination is over and we are convinced that there should be single-point tax, we wanted to announce immediately those articles. So, this process of examination is still going on and hon. Members need not be under the impression that these are the only articles in respect of which we have found it possible to have single-point tax. Other articles are also under examination and as and when we complete this examination and come to the conclusion that in respect of some other articles also there should be single-point levy, we would include those articles also in the list of articles for which there would be only single-point levy. That is the policy of the Government. Our policy is to practically test the nature of each article to find out whether administratively or from other points of view, it would be convenient and practicable to levy a single-point tax. If this policy of ours does not give a handle to the Communist party for any political agitation, I cannot help them. We are giving hopes to the people that some more articles are likely to come under the levy of a single-point tax. To that extent, they may have hopes. That is the legitimate hope which we are giving to the people. Certainly, the Communist party being in the Opposition cannot complain, "No, no. You either state whether you are going to have a single-point tax or a multi-point tax so that we may use it for our own political purposes and for the purpose of creating hatred against the Government of the day." I am not here to help them in that connection for creating a political agitation in the matter. I want to be clear on this

12
noon

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

point. It is only from this point of view that we are examining the whole matter. If in respect of certain articles we are unable to accept single-point levy, it is not merely because of difficulties in collecting the tax from the people, but also because we thought that even from the consumers' point of view, from the traders' point of view, there will be so many practical difficulties in the actual administration of a single-point sales tax. Because, the onus would be upon the people to prove that in respect of a purchase or sale as the case may be, they have already paid the tax at a particular point. If it is not possible for them to prove this, they will have necessarily to pay a higher tax so to say. When we consider this matter, we will have to consider the various practical difficulties and disadvantages also not only from the point of view of the Government in respect of the quantum of the tax but also from the point of view of the merchants and other consumers. There are lots of difficulties which the consumers, traders and merchants have to face. Taking all these into consideration, we are taking decisions in the matter. I can assure the hon. Members—whether they are on the other side or on my side—that any suggestion for bringing some other articles under the single-point levy will always be welcome. We would examine them in all earnestness and try to see whether single-point tax could not be levied in respect of those articles.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister has touched upon a question which I wanted to raise. I want some more elucidation on the point. He referred to administrative convenience and practical difficulties. I want to know whether he would take into consideration the incidence of taxation so far as foodstuffs are concerned, which will affect the consumers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the agitation is not against the incidence as such. It is not said that the incidence is high. They say that the tax should be levied only at one place. Suppose 3 pies were collected at three different places, they say 9 pies may be collected at one place. There is no question of reducing the incidence of taxation in respect of articles. That is not the point put forward by them. It is with reference to the method of collection, i.e., whether it should be collected at one point or whether it should be collected at various points. That is the main argument which is being put forward by the merchants and others. As far as the incidence of taxation in respect of the articles is concerned, I may assure the hon. Members that the Government will always take into consideration the class of persons who are likely to consume those articles. We will consider the matter with reference to the capacity of the persons to pay. In coming to a conclusion whether the incidence of taxation on a particular article is high or low, we will take into consideration the capacity of the persons who consume that article. That is why in respect of luxury articles, we have imposed a higher tax, viz., one anna, two annas and so on. Why? Because, we felt

[Sri C. Subramaniam]

[14th August 1956]

that the class of persons who are likely to consume those luxury articles will be in a better position to pay a higher tax. Similarly, in respect of articles like motor cars, refrigerators, radios, etc., we are imposing a higher rate of tax, because we firmly believe that the class of persons who will be the consumers of those articles have the capacity and are in a better position to pay such enhanced taxes. Thus, while deciding the incidence of taxation, we take into consideration the class of persons who are expected to pay the tax in respect of a particular article and their capacity. Therefore, it cannot be said that we are having a uniform rate of taxation in respect of all articles without taking into consideration the class of persons who have got to pay the tax. I may assure the hon. Members that will also be one of the relevant points which we will consider in fixing the rates of levy. The Government will always consider the question of giving relief, particularly to the poorer sections of the people, particularly in the rural parts. That will always be under the careful and sympathetic consideration of the Government. Wherever it is possible to give relief to poorer sections and to get the necessary revenue by taxing the rich who are better placed in life and who have the capacity to pay higher tax, it will be done. It will be the policy of this Government to always have an eye on and to be on the lookout for those who can afford to pay higher tax. It is also our policy to give relief to the poorer sections and collect the required tax from the richer sections who are in a better position to pay. That is our policy and I may assure the hon. Members that to the best of our ability we shall try to carry out that policy.

* **SRI N. K. PALANISAMY :** ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிப்பதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே பேசிய போது, வெளி நாட்டிலிருந்து சரக்குகளை வாங்கும் இறக்குமதியாளர்களிடமிருந்து ஒரே கட்டத்தில் அதிக வரி போடலாம் என்று சொன்னேன். அதாவது, ஐந்து, ஆறு தடவைகள் போடுவதற்கு பதிலாக **quantum of tax** ஐ மதிப்பிட்டு ஒரே தடவையில் அவர்களிடமிருந்து ஒரே கட்டத்தில் அதிகப்படியாக வசூலிக்கலாம். அதே மாதிரி வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து வாங்கிய பொருள்களை; யார் இறக்குமதி செய்கிறார்களோ **agent**-ஆக இருந்தாலும், **dealer**-ஆக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரே தடவையில் அதிக வரி போடலாம். மேலும் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி போட வேண்டியது அவசியமில்லை. வெளி நாட்டுக்குப் போகும் பொருள்களுக்கு கடைசி கட்டத்தில் மட்டும் வரி போட்டால் போதும். உள்நாட்டில் துணி உற்பத்தியாகும் கட்டத்தில் எத்தனை தடவை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து ஒரே கட்டத்தில் அதிகப்படியாக வரி போடலாம். அம்மாதிரி செய்வார்களா என்று சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்.

12.10
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I would recommend to the hon. Member a little more clear thinking. Then, he will come to the conclusion that what he is saying is quite impracticable and will be against the principles enunciated in the Constitution. He seems to think that in respect of the articles coming from outside, we can levy a higher tax and in respect of articles which are likely to go out also, we may adopt a higher level of taxation. It is impossible to do that under the provisions of the Constitution. We cannot levy a higher tax in respect of articles

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

which are sent outside when we levy less tax for the same articles produced and sold inside the State. We cannot do that. There cannot be any such discrimination in that way which will be against the provisions contained in the Constitution.

Whatever tax we levy will have to be levied at the same rate even in respect of the articles which are coming from outside the State. There is absolutely no question about it. But with regard to inter-State transaction, that is quite a different thing. The necessary motion in regard to that matter has been passed by this House yesterday and the Parliament will be passing the further enactment in respect of that. But apart from that, inside one State we cannot have differential rates in respect of some articles with reference to the source from which they come. It is an impossibility and the hon. Member seems to think that if we only levy a higher sales tax on the articles we export, we are likely to get a higher price in the world market. It is not so. The world prices are governed with reference to the demand in the world market. Simply because the sales tax is added to the price of articles, the hon. Member need not be under the illusion that the foreign purchaser will pay the tax. But as far as he is concerned, he need not pay it and he is prepared to pay only a particular price for an article. Out of that, we have to allocate a certain amount for tax. We have to allow some margin of profit for the merchant. We have to allocate a share to the producer also. This is all an internal arrangement. Also if we increase the price of an article because of the monopoly involved in it, the foreigners may try to find a synthetic substitute for it. That is the real difficulty involved in it. I am sure, if the hon. Member, Sri Palanisamy would only sit down and think clearly about it and discuss this aspect of the matter with his own Party, he will arrive at the correct and inevitable conclusion that what he has recommended is quite impracticable. I think that I have touched some of the points mentioned by hon. Members and I am sure, there would be other opportunities to refer to other points at a later stage. With these words, I request hon. Members to adopt the Motion before the House.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move—

In sub-clause (iii), for item (b), substitute the following as items (b) and (c), namely:—

“(b) in Explanation (2), the words and figures ‘Notwithstanding anything to the contrary in the Indian Sale of Goods Act, 1930’, shall be omitted;

[Sri C. Subramaniam]

[14th August 1956]

(c) after Explanation (2), the following Explanation shall be added, namely :—

*Explanation (3).—*Notwithstanding anything to the contrary contained in this Act, two independent sales or purchases shall, for the purposes of this Act, be deemed to have taken place—

(a) when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, or

(b) when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found—

(i) to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale-proceeds to his principal at another rate, or

(ii) to have purchased the goods at one rate and to have passed them on to his principal at another rate, or

(iii) not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal, or

(iv) to have acted for a fictitious or non-existent principal.' ” ;

Whatever I have got to say, I will reserve till all the other amendments are moved and points made in respect of them.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

(1) “ In sub-clause (i), *delete* the words ‘ supplying or distributing goods directly or otherwise ’ occurring in lines 21–22.”

(2) “ In sub-clause (i) in the Explanation, *delete* the words ‘ which, or a commission agent, broker, *del credere* agent, auctioneer or any other mercantile agent, by whatever name called ’ occurring in lines 25–27.”

(3) “ *Delete* sub-clause (iii) (b).”

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second them.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

“ In sub-clause (i) *delete* the words ‘ or otherwise ’ occurring in line 22 on page 7 of the Report.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, I second it.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (i), *for* the words ‘ whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration ’ occurring in lines 22–23 on page 7 of the Report, *substitute* the words ‘ whether for cash paid or for deferred payment or for other valuable consideration, past, present or promised ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I second it.

14th August 1956]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (iii) (a), for the words ‘ for cash or for deferred payment or other valuable consideration ’ occurring in line 35 on page 7 of the Report, *substitute* the words ‘ for cash paid, or for deferred payment or other valuable consideration, past, present or promised ’.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I second it.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I move—

(1) “ Add at the end of the Explanation to item (1), the following :—

‘ but does not include “ Vazhikkachavatakkar or Attanikachavatakkar or seasonal trader ” exempted from the application of provisions of this Act on application for exemption certificate to the authority concerned.’ ”

(2) In clause 2, add the following as sub-clause (iv) and renumber the existing sub-clause (iv) as (v) :—

“ (iv) after clause (h) add the following as clause (i) and re-number the other clauses :—

(i) “ Sales Tax Practitioner ” means (a) any person who, before the date of publication of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), appeared before any Sales Tax authority on behalf of any assessee otherwise than in the capacity of an employee or relative of that assessee; or

(b) any person who passed any accountancy examination recognized in this behalf by the Madras State Board of Revenue; or

(c) any person who has acquired such educational qualifications as the Madras State Board of Revenue may prescribe for this purpose.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I second them.

MR. SPEAKER : All the amendments are now before the House for discussion. Hon. Member Sri N. K. Palanisamy will now speak. 12-20 P.m.

* SRI N. K. PALANISAMY : இம்மாதிரி ஏஜெண்டுகளுக்கும், ப்ரோக்கர்களுக்கும் வரி போடக் கூடாது என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு வரி போடுவது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்றும் சொல்லி யிருக்கிறேன். இவர்கள் எப்படி வியாபாரிகளாக இருக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒருவருடைய தோட்டத்தில் விளைந்த மிகளாய் போன்ற பொருள்களை இவர்கள் மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விற்றுவிடுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு இவர்களுக்கு ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 சம்பளமோ கூலியோ கிடைக்கிறது. ஒருவருக்கு இந்த மாதிரி முறையில் ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 வருமானம் வந்தால் அதற்கு எப்படி விற்பனை வரி போட முடியும்? ஆகவே ப்ரோக்கர்களையும், ஏஜெண்டுகளையும் எப்படி வியாபாரிகளாகக் கருத முடியும்? மேலும் பொருளை விற்பவர்களையும் பொருளை வாங்குபவர்களை

[Sri N. K. Palanisamy] [14th August 1956]

யும் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகப் படுத்திவைப்பதற்காகப் ப்ரோகர்களுக்கு ஏதாவது பணம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இவர்களை எப்படி வியாபாரிகளாகக் கருத முடியும்? ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Speaker, Sir, I have already mentioned the points I wanted to make during the general discussion on the Bill as amended by the Select Committee.

The purpose of my amendment is to exclude Vazhikkachavatakkar or Attanikkachavatakkar or seasonal trader from the application of the provisions of this measure. These people are very small traders and they should not be penalized to pay this tax. By Attanikkachavatakkar I mean, a salesman selling things at 'Attani' or 'Sumaithangi' in Tamil—a halting place on the way side where persons who carry heavy loads usually halt for rest and for taking tea, tobacco, pan-leaves, etc. These traders purchase these provisions from big merchants in the towns and sell them at 'Attanis' for small profits. They should not be made to pay this tax. Fugitive cultivation is carried on in places where there are usually no means of communication. At those places some traders purchase the things needed by those people engaged in fugitive cultivation and sell them for small profits. If these people are also made to pay the tax, they will be put to great hardship. Therefore all these small traders and seasonal traders should be exempted from the provisions of this measure.

As regards my second amendment, I have already stated the reasons why the present Sales Tax Practitioners who are already in the field should be exempted from the provisions of the rules which are going to be enacted. I have already mentioned in the course of my speech earlier, the need for the introduction of a clause in the Bill itself as suggested in my amendment. Such a provision is already incorporated in the Income-tax Act and also in the Madhya Pradesh and Hyderabad Sales Tax Acts. I do not find any reason why such a provision is not included in our Act. Therefore I would request the Hon. the Leader of the House to accept my amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to the first of the two amendments mentioned by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, I may inform him that a trader or a seasonal trader will come within the purview of the sales tax administration only if he is getting a turnover of Rs. 10,000 and above. Therefore, no petty dealer is likely to be affected even though he may be a wayside vendor or a seasonal vendor. But if as a matter of fact a seasonal vendor gets a sufficiently large turnover he cannot escape payment of tax simply because he is a way side vendor or a seasonal vendor. If we do that, we will be making a discrimination in favour of such a person and, therefore, I do not think I will be well advised to accept that amendment.

With regard to the second amendment with reference to the Sales Tax Practitioners, I have been advised that it will be proper

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

for us to make provision for the class of persons whom the hon. Member wants to protect in the Rules and I may assure the hon. Member that in the Rules provision will be made. This matter was considered at the Select Committee meetings also and it was decided that it may be provided for under the Rules. So, under those circumstances, I do not think it is necessary to accept these two amendments.

SRI C. H. KANARAN : May I know from the Hon. Minister what is the difficulty in making provision in the Act itself instead of in the Rules?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The whole question was discussed in the Select Committee stage and we decided that it is enough if we provide for it in the Rules. It is not necessary to provide in the Act what can be provided for in the Rules. That is why, we have got the Rule-making powers and we have to observe that demarcation between what should be contained in the rules and the enactment itself.

Then, a major question had been raised by the hon. Member Sri N. K. Palanisamy, namely, that a mere agent should not be taxed. If the hon. Member has gone through the amendment which I have proposed before the House, he will find that it is not merely a commission agent who is sought to be taxed. If he does not take any of the risks of the trade and if he is purely a person who acts on behalf of his principal without taking anything more than the commission he is entitled to or the remuneration he is entitled to, then under the amendment proposed by me, he will not be liable to pay any tax. But, if he is something more than an agent and not only receives the commission from his principal but also takes something more than that which are given under the various items (i) to (iv) of the sub-clauses then we have to say that he is not merely acting as an agent but something more than an agent and it is only in those cases the agent is sought to be made leviable this tax.

When the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser or when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale proceeds to his principal at another rate, certainly that is not the function of an agent. As far as the agent is concerned, his identity should be merged with the principal. Whatever the transactions are, he should pass them on to the principal and he must receive only whatever might be the lawful remuneration. But if the agent sells a thing at a particular rate but passes on the sale proceeds to his principal at a different rate altogether, then there is no question of his being purely an agent. He is something more than that.

Then I come to the second category, namely, if an agent is found to have purchased the goods at one rate and to have passed

[Sri C. Subramaniam]

[14th August 1956]

12-30
p.m.

them on to his principal at another rate. Suppose an agent purchases an article at Rs. 50 per maund and passes on that article to his principal at Rs. 60 per maund; then it is not a question of his being purely an agent. It is something more. He is also participating in the business itself and he has got some profits in that. Item (iii) refers to cases where the agent is found not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal. Therefore, here also, he is not functioning merely as an agent. He is something more than that. He reserves to himself certain other remuneration to which he is not entitled, purely as an agent, but he cannot plead that he is acting merely as an agent. Item (iv) refers to cases where the agent is found to have acted for a fictitious or non-existent principal, that is, no principal exists there at all. Simply he poses himself as an agent. Certainly, under these circumstances, nobody can say that an agent is merely functioning as an agent. If the hon. Member looks into the categories of transactions, then he will agree with me that in all these cases he is not functioning purely as an agent, but he is something more than that. Certainly he is a person dealing in that trade and he will come under the mischief of the transaction and I do not think any Court will come to the conclusion that in these categories he will have to be taken purely as an agent and that he should not be taxed under the provisions of the Sales Tax Act. I am, therefore, sorry that I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy.

With regard to the verbal amendments moved by our Pandit Sri P. S. Krishnasami Ayyangar, those amendments have been very carefully examined and I am advised that it is not necessary to make those verbal amendments as sought for by the hon. Member. Therefore, I am unable to accept them also.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I may be permitted to have my say with regard to my amendments.

MR. SPEAKER: You have had your say. (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, having heard the explanation of the Hon. the Finance Minister, I have to point out this. Suppose an article is priced at Rs. 300 and the agent gets a commission of Rs. 100. If he sells for Rs. 300, of course, he does not make any loss or gain. Suppose he foregoes Rs. 50 of his commission and sells it at Rs. 250, what is the position of such an agent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Then he is not an agent. He is something more than an agent. I am sure the question of agency is well known to the hon. Member. An agent by himself has no individuality. He merely acts for the principal. Therefore, if a certain remuneration is fixed for functioning as an agent and if something more than that is done, he ceases to be a mere agent. He becomes a trader to that extent. That is a distinction very

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

well known in the law of agency. If only the hon. Member Sri N. K. Palanisamy has the time and takes the trouble of going through that law, he will find that in all such categories of transactions the person is acting not merely as an agent, but something more than that and he cannot plead that in respect of them he is merely a shadow of his principal and so far as he is concerned, he has no further existence.

SRI T. ANANTA PAI: Sir, on a point of information, I would like to know whether the qualifications laid down in items (i) to (iv) also apply to sub-clause (a) of Explanation (3).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, if the agent is found to come, in respect of (a) or (b), under items (i) to (iv).

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: A particular doubt has got to be cleared. Suppose milk is obtained gratis and a person sells away that milk. If that milk is bought by a particular person, he would be a buyer and when he sells it, he would be a seller. But when he gets it gratis and sells it away, he need not keep accounts. So far as the Co-operative Milk Supply Societies are concerned, they collect the money previously and issue coupons and milk is supplied against the coupons. Here milk is not sold for cash. Cash is already paid and at the time when the delivery is made, only coupons are given. A transaction of sale for cash is provided here. Cash might have been paid in the past or may be paid at the time when the milk is actually delivered. According to the definition given in the Bill, it will cover only cases where cash is actually paid at the time of the delivery of the milk and it will not cover instances of co-operative societies who collect cash previously and supply milk subsequently. Such societies may escape the mischief of the provisions of this Act. Therefore it is I have suggested the amendment "cash paid".

Then, the term "consideration" has been defined in the Contract Act. The Bill does not say that the word "consideration" will have the same meaning as in the Contract Act. In the absence of such an explanation, consideration will have to be given a definition. Consideration may be past consideration, that is, money paid in the past before the actual supply of the goods, or consideration may pass at the time when the actual delivery of the goods takes place or consideration may be a promised one and payment made in future. That is not made clear here. Therefore, my amendments may be considered with some attention.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do agree that these arguments may be advanced by any lawyer before a court of law, but I may tell the hon. Member that no court of law is likely to accept these arguments. The expression "whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration" covers every conceivable case and I do not think it is necessary to alter the language of the Bill simply because we can bring forward any ingenious argument, but which is not likely to be accepted by a court of law.

[14th August 1956]

SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Arising out of the reply given by the Hon. Minister to Sri T. Ananta Pai that items (i) to (iv) will also apply to clause (a) of Explanation (3), I would like to know whether any error has not crept in in the reply that has been given. As the Bill stands, clause (a) is distinct and these items (i) to (iv) are only added after the words "if the agent is found" occurring in clause (b). If the idea of the Government or the Hon. the Leader of the House, who is piloting the Bill, is that items (i) to (iv) should also apply to clause (a), it may not be absolutely correct.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is quite obvious that when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, it is quite an innocuous transaction and nobody can take exception to that. The exception comes in only when certain other elements come into the picture. Those are mentioned in items (i) to (iv). If the hon. Member thinks that it should be made quite clear, the only way of doing it will be to take away the comma occurring after the word "principal". The expression "if the agent is found" can be put as a separate line.

12-40 P.m. The Government amendment to sub-clause (iii) was put and carried.

The amendment to sub-clause (i) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment moved by Sri K. C. Gopalan Unni to sub-clause (i) was put and lost.

The amendments to sub-clause (i) moved by Sri P. S. Krishnaswami Iyengar was, by leave, withdrawn.

The amendment to the Explanation to sub-clause (i) moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

The amendment to the Explanation in sub-clause (i) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment to sub-clause (iii) moved by Sri P. S. Krishnaswami Iyengar was, by leave, withdrawn.

The amendment to delete sub-clause (iii) (b) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment to add a new sub-clause (iv) moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

The clause as amended was put and carried.

Clause 3.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

"In the proviso, substitute the word 'thirty' for the word 'twenty-five' occurring in line 36 on page 8 of the Report."

The amendment was duly seconded.

14th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

“ In the proposed new proviso to sub-section (1) of section 3 of the Principal Act, for the word ‘ twenty-five ’ occurring in line 36, *substitute* the word ‘ thirty-five ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI N. K. PALANISAMY : இன்றைக்கு ரூ. 35,000-க்கு மேல் **12-43**
வியாபாரம் செய்யக்கூடிய கார்பி ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. அவர் **p.m.**
களுக்கு நிறைய வரி போடலாம். உண்மையாக ரூ. 35,000-க்கு மேல்
outturn வரக்கூடிய கார்பி ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஹோட்டல்
காரர்கள் சரியாகக் கணக்குக் கொடுப்பதில்லை, பில்களை தீயில் போட்டுக்
கொளுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு 4½ பைசா வரி போடு
வதற்கு பதிலாக 9 பைசாவாக போடலாம். இதற்கு கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு
விலக்களித்து விட்டு, வேண்டுமானால் **slab system** கையாண்டு அதிகப்
படியாக வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு அதிக வரி போடலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think I can accept the amendments. This matter was fully considered by the Select Committee and this limit of twenty-five thousand rupees was fixed.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 4, 5, 6 and 7.

The clauses were put and carried.

Clause 8.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

“ In clause 8, in the proposed sub-section (1) of section 10, for the word ‘ fifteen ’ occurring in line 27, *substitute* the word ‘ thirty ’.”

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

“ Add the following proviso at the end of sub-section (1) of the proposed new section 10 :—

‘ Provided that at the discretion of the assessing officer such defaulter may be permitted to pay the amount in five or more instalments.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

[14th August 1956]

12.45 p.m. * **SRI N. K. PALANISAMY** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக ஒரு வரி விதிப்பு அதிகாரி வரி விதித்தவுடன் 21 நாட்களுக்குள் அந்தப் பணத்தைப் கட்டிவிடவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர்கள் கட்ட முடியாவிட்டால் அப்பீல் செய்வதற்கு இங்கே 15 நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய சட்டத்தில் 30 நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 30 நாட்களை 15 நாட்களாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏன் கருதுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மேலும், இப்போது அலெஸ்மெண்டு ஆர்டர், டிமாண்டு நோட்டீஸ் இரண்டும் சேர்த்தாற்போல், 31 நாட்களுக்கு முன்பு வருவதற்கு பதிலாக ஒன்பது நாட்களுக்கு முன்புதான் வருகின்றன. ஒன்பது நாட்களுக்குள்ளாக வியாபாரி எப்படி அப்பீல் செய்ய முடியும். மேலும் ஒன்றும் தெரியாத வியாபாரியாக இருந்தால் அப்படியே சும்மா இருந்து விடுவார். அப்படிச் சும்மா யிருந்துவிட்டால், குறித்த காலத்தில் வரி கொடுக்காததற்காக அதிகப்படியான வரி செலுத்தவேண்டும். ஆகவே பழைய சட்டத்தில் உள்ளது போலவே 30 நாட்கள் என்று திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am unable to accept the amendments. This matter was fully considered by the Select Committee.

The amendments were put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) of the proposed new section 10-A, for the words ‘ being held ’ occurring in line 11 on page 10 of the Report, substitute the words ‘ coming to be held ’.”

This is only a verbal amendment. The wording in the Bill is : ‘ The assessing authority may require any person to pay either forthwith upon the money becoming due or being held . . . ’ My amendment seeks to make the wording clear.

The amendment was duly seconded.

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR** : Sir, I move—

“ In the proposed new section 10-B, for the words ‘ the assets of the deceased in his hands ’ occurring in lines 12-13 on page 11 of the Report, substitute the words ‘ the assets which came to his hands and have not been duly disposed of ’.”

The wording in the proposed new section 10-B is : ‘ assets of the deceased in his hands ’. The assets of the deceased in the hands of his legal representative may sometimes be nothing, what assets might have come to his hands might have been squandered away by him and what remains with him might be nothing. In such a case, nothing will be recoverable from him. I think the better wording will be “ the assets which came to his hands and have not been duly disposed of ”. This is the wording found in the Civil Procedure Code. That provision in the Civil Procedure Code applies

14th August 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

to all cases of execution of decrees and enforcement of claims against the legal representatives of deceased persons. Therefore I think my amendment might very well be accepted.

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: With regard to the amendment proposing the substitution of the words "coming to be held" for the words "being held", I may say that we have adopted the wording found in the Indian Income-tax Act. This has stood the test of judicial decisions and the test of time and I do not think it is necessary to change the wording.

As regards the second amendment, the wording "the assets of the deceased in his hands" is quite explicit and I do not think any elaborate explanation is necessary. Therefore I do not accept the amendments.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: The clause reads: any person from whom money is due or may become due to the dealer. If the onus of proof that he does not owe any money to the dealer is on the person on whom a notice is served, it will really be a hardship to him. I do not know whether the Government will consider this matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no onus of proof.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

MR. SPEAKER: There are no amendments to clauses 10 and 11. I am going to put them to the vote of the House. 12-50 p.m.

SRI N. K. PALANISAMY Sir, I want to speak on clause 10.

MR. SPEAKER: The normal procedure is, if the hon. Member wants to say anything, he should say that in the general discussion. If he wants to modify a clause, he should have given notice of a specific amendment to that clause. I find no amendments to clauses 10 and 11. What the hon. Member wants to say now, he could have said at the stage of the general discussion.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, if we want to oppose a particular clause, we need not give notice of an amendment to that clause. We can say why we oppose that clause.

MR. SPEAKER: Sri N. K. Palanisamy may now speak on clause 10.

Clause 10.

* SRI N. K. PALANISAMY: இந்தப் பிரிவில் ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு செக்யூரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வியாபாரியிடம் ரூ. 10,000-க்கு security இல்லையென்றால் அந்த வியாபாரிக்கு ரூ. 30,000, ரூ. 40,000 வரி போடப்படுகிறது. ரூ. 40,000-க்கு செக்யூரிடி கொடுக்க முடியாது. ஆகவே செக்யூரிடி கொடுக்க வேண்டும் என்ற இந்தப் பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[14th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think I can accept the suggestion of the hon. Member.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

“ In the proviso to sub-clause (a), for the words ‘ and either a revision petition in the High Court against such decision or an appeal in the Supreme Court against the order of the High Court thereon is pending ’ occurring in lines 7-9 on page 12 of the Report, *substitute* the words ‘ and proceedings in the High Court or in the Supreme Court in which the same question of law is involved, are pending.’ ”

In the proviso to sub-clause (a), for the words ‘ till such revision petition in the High Court or the appeal in the Supreme Court is disposed of ’ occurring in lines 10-12, on page 12 of the Report, *substitute* the words ‘ till a decision on the question of law is given in the aforesaid proceedings.’ ”

Sir, the clause in the Bill presupposes that there can be only two kinds of proceedings before the High Court and the Supreme Court. It presupposes that if there is a proceeding before the High Court, it will be only by way of revision, and if there is a proceeding before the Supreme Court, that will be only by way of appeal. On the other hand, a question of law may be referred to the decision of the High Court. There may be a reference on a question of law to the High Court and there may be a reference on a question of law to the Supreme Court also. Again in the exercise of its inherent powers the High Court may call for the records of a particular case from the lower courts and in that way proceedings may be pending before the higher tribunal otherwise than by way of revision or appeal. In such a case, we cannot say that there is either an appeal or a revision petition pending. When we make a provision, we must make it capable of including all proceedings that come up before the High Court and the Supreme Court. It is with a view to cover all these cases that I have moved my amendments. Instead of the terms found in the Bill, I say that till the proceedings in the High Court or in the Supreme Court, in which the same question of law is involved, have come to a close, all proceedings before the tribunal will have to be stayed.

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think I can accept the amendment. A general provision that if any question on a point of law is pending in any Court in respect of any case—not necessarily this particular case—then that case before

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

the tribunal should be stayed, is certainly not practicable. Therefore, I am sorry I am unable to accept the amendment. All possible cases going to High Court and Supreme Court have been included here by proper wording. The instances mentioned by the hon. Member are only imaginary and are not likely to arise.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 12 was put and carried

Clause 13.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I oppose this clause. I have to give my reasons why I oppose this clause as then alone hon. Members can be converted to my side and the clause rejected. Before that I hope I will not have to explain my position if the Hon. the Leader of the House explains the reason why he wants to change the wording in the original Act. Section 13 of the Act says—

“ Every registered dealer and every person licensed under this Act shall keep and maintain a true and correct account in one of the languages of the State, namely, Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani or in English, showing the goods sold and bought by him . . . ”

Now, the amendment proposed seeks to add the words “ Every dealer who is under an obligation to get himself registered under section 8-A, sub-section (1) ” to section 13 of the Act. Now it is not the registered dealers alone who have to maintain accounts, but every dealer is compelled to keep accounts and maintain registers regarding his business. I do not know why the merchants should be harassed like this. The provision was originally applicable only to the registered dealers. I wish the Hon. Minister explains the position.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, if only the hon. Member had read the provision more carefully, he would himself have understood the meaning. Under the provisions of the Act, there are certain dealers who have to get themselves registered. They have to maintain accounts and there is no doubt about it. Suppose a person coming under the provisions of the Act and is in duty bound to keep accounts and maintain registers, does not get himself registered, how is he to be dealt with? Shall we say, because he has defaulted in registering himself, he need not keep accounts? This is the class of cases contemplated under the amendment. There was no provision to cover these cases in section 13 of the original Act. I am sure the hon. Member will now appreciate how this is not a question of harassing merchants. It is a question of defaulters also being made liable to maintain accounts.

MR. SPEAKER : I desire to know whether it is the wish of the House to sit till we finish this Bill. I take it that we sit till 1-30 and finish this Bill.

[14th August 1956]

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Sir, I understand the explanation of the Hon. Minister. But there are certain instances in which vindictive action may be taken by the officers. It is possible for them to do so. Because, usually the officers go to a shop on a crowded day. If the officers should take the sales on that day as any indication, then that will work hardship. Sales to the extent of Rs. 30 per day come within the meaning of the Act.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: But clause 13 has nothing to do with that.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Action can be taken against such petty merchants.

1 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am afraid the point raised by the hon. Member does not at all arise in this clause in any event.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Mr. Speaker, I move the following amendment:—

“In the proposed new section 15 (1) (c) of the Principal Act, for the words ‘Magistrate, not below the rank of Second-class Magistrate’ occurring in lines 39-40 on page 12 of the Report, *substitute* the words ‘Presidency Magistrate or a Magistrate of the First class.’”

I think I need not explain the implication of this amendment. This has been considered in the Select Committee. This has also been brought to the notice of the House by hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar. I hope the Government will accept it.

SRI K. T. RAJU: I second the amendment, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

“In the proposed new section 15, for clause (b) of sub-section (2), *substitute* the following:—

(b) in contravention of the terms of section 14, prevents or obstructs inspection or entry by any officer authorized under that section. or ”.

It is merely an interchange of the position of the words used here. It is stated in the clause “prevents or obstructs inspection or entry by any officer authorized under section 14, in contravention of the terms thereof . . .” In my amendment, I want the term “in contravention of the terms of section 14” to come first. If we have this expression at the end, it will give room for some misinterpretation. It is not clear whether the contravention will apply to entry or prevention or obstruction. To make the

14th August 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

position clear, I have moved my amendment. The words are retained as they are, but only their position is changed. I request that my amendment may be accepted.

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have no objection to accept the amendment moved by the hon. Member.

The amendment moved by Sri K. C. Gopalan Unni was put and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was put and carried.

Clause 14, as amended, was put and carried.

Clause 15.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“ In the proposed section 18-B, clause (b), after the words ‘ by a legal practitioner ’, add the words ‘ duly authorized by him in writing in this behalf ’ ”

There are other persons authorized to appear before the concerned authority. With regard to them, “ an authority in writing ” is insisted on. For instance, it is stated that a person may be represented by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf. It is also stated that he may be represented by an accountant, or Sales Tax Practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf. In the case of the legal practitioner alone, the “ authority in writing ” is not insisted on. Suppose there sits a legal practitioner in a court or before the concerned authority, after finishing his work before the concerned authority, he may be free. If, at that time, a particular case wherein the party is absent is taken up, it is open to the legal practitioner present there to stand up and say that he will represent the party even though he might not have got any authority in writing to do so. Even though, he had not received the power to appear on behalf of the party, he will be entitled to represent the party under the present circumstances. That should not be the case. Just as written authority is insisted on in respect of persons mentioned in sub-clauses (a) and (c), in respect of legal practitioners also mentioned in sub-clause (b), written authority should be insisted on. It is for this purpose I have moved my amendment and I request that it may be accepted by Government.

MR. SPEAKER : Barristers in old days used to get up and merely say that they represented so and so. That would be tantamount to their appearance. Probably that was in the minds of the framers of the wording of the present clause.

[14th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Legal practitioners are bound by the Legal Practitioners' Act. There are rules and procedure laid down for their appearance. I do not think that we should restrict their appearance by saying that there must be written authority. As you yourself have been pleased to point out, there are certain cases in which they have simply to say that they represented so and so and it is taken as due authorization for appearance on behalf of the parties. I do not think we should impose any restriction in this matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the protection envisaged in the amendment that I have given notice of, has been assured by the Hon. Minister with regard to Sales Tax Practitioners. Therefore, I am not moving my amendment.

The amendment moved by hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

Clause 15 was put and carried.

Clause 16.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendment :—

“ In clause 16, for item (c), *substitute* the following :—

‘ (c) after sub-section (5), the following sub-section shall be added, namely :—

“ (6) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.” ”

1-10
p.m.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

“ Delete sub-clauses (a) and (b).”

Sir, it is a hard thing to produce accounts for five years and I hope the Government will accept my amendment.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not accept the amendment.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I am going to put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

“ In clause 16, for item (c), *substitute* the following :—

‘ (c) after sub-section (5), the following sub-section shall be added, namely :—

“ (6) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed

14th August 1956]

[Mr. Speaker]

on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the Houses actually sits either in the same session or in more than one session. ” ” ”

The amendment was put and carried.

Clause 16, as amended, was put and carried.

New Clause 17.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move—

“ After clause 16, insert the following clause, namely :—

‘ 17. *Validation*.—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, any tax levied or collected or purported to have been levied or collected under the proviso to clause (b) of sub-section (1) of section 3 of the principal Act before it was amended by this Act shall be deemed to have been levied or collected, as the case may be, under the principal Act as amended by this Act as if this Act was in force at all relevant times.

(2) No suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax so paid; and no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid. ”

This is for the purpose of ensuring that there should be no court proceedings or any claims made for the taxes already collected or levied in view of the retrospective effect we are giving in this Bill. In view of the contemplated amendment to clause 1 of the Bill, this operative clause has become necessary. Therefore, this clause may be accepted.

MR. SPEAKER: The question is—

“ After clause 16, insert the following clause, namely :—

‘ 17. *Validation*.—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, any tax levied or collected or purported to have been levied or collected under the proviso to clause (b) of sub-section (1) of section 3 of the principal Act before it was amended by this Act shall be deemed to have been levied or collected, as the case may be, under the principal Act as amended by this Act as if this Act was in force at all relevant times.

(2) No suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax so paid; and no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid. ’ ”

New clause 17 was put and carried.

[14th August 1956]

Clause 1 and the Preamble.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

“ For sub-clause (2), *substitute* the following, namely :—

‘ (2) Sections 3 and 5 shall be deemed to have come into force on the 1st August 1949 and the 1st April 1951, respectively; ’.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ For sub-clause (2), *substitute* the following, namely :—

‘ (2) Sections 3 and 5 shall be deemed to have come into force on the 1st August 1949 and the 1st April 1951, respectively; ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.”

1-14
p.m.

* SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் செலக்ட் கமிட்டியிலிருந்து இந்த மாதிரியான ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்ததை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் சர்க்கார் சீக்கிரமாக ஒரு முனை விற்பனை வரியை கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வரி விதிப்பு விசாரணைக் கமிஷன் சிபார்சுகளின் அடிப்படையில், ஜில்லாக்களிலும், இந்த மாகாணத்திலும் ஆலோசனைக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய கமிட்டியில் பெரிய ஏற்றுமதியாளர்களும், இறக்குமதியாளர்களும் (exporters and importers) இருக்கிறார்களே ஒழிய, சாதாரண வியாபாரிகள், நடுத்தர வியாபாரிகள், அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக்கூறி, நிவர்த்தித்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு அவர்களுக்கு சரியான பிரதிநிதித்துவம் (representation) கிடையாது. ஆகவே சர்க்கார் ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண வியாபாரிகளையும் கமிட்டியில் அதிகப்படியாகச் சேர்த்து, அவர்களுடைய ஆலோசனையையும் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் சாதாரணமாக A.C.T.O.-க்கள், D.C.T.O.-க்கள், மற்றும் வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் எல்லோரும் நியாயமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் வியாபாரிகளுடன் அடிக்கடி பழகுவதால், அவர்களுக்கு corrupt mentality ஏற்படுவது சகஜம். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுத்து, இந்த மாதிரியான லஞ்ச வழிக்கு செல்லாமல் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, at the third reading stage I would make one suggestion. I understand that the majority of the officers in the Commercial Taxes Department have

14th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

come from the Revenue Department. I do not know why such a procedure is adopted. There are vast avenues of promotion left open to the officers of the Revenue Department when so many developmental schemes are taken up for execution. Therefore, instead of dumping the officers of the Revenue Department on the Commercial Taxes Department, as far as possible officers of the same Department should be given more opportunities for promotion, etc.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again on Thursday, the 16th instant at 9 a.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

43. *Orders of Government on the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee issued after the 1st August 1955.*

44. *Statements VIII, IX and X showing action taken by the Government on assurances, promises and undertakings given during the Eighth Session, 1955-56, of the Madras Legislative Assembly.*

[14th August 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 98 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th August 1956, page 617 supra.]

(a) 102.

(b) 46 in Zone I ; 41 in Zone II ; and 15 in Zone III.

(c) The quantities of iron and steel material allotted for the financial year 1956-57 for each zone under non-agricultural and agricultural quotas are as follows :—

	Zone I.	Zone II.	Zone III.
	TONS.	TONS.	TONS.
Non-agricultural quota . . .	2,480	2,320	720
Agricultural quota . . .	1,140	1,100	911

(d) Registered stockholders were appointed to each zone on the basis of the needs of that zone. Allotments to the zone are made in proportion to the total number of registered stockholders in it.

